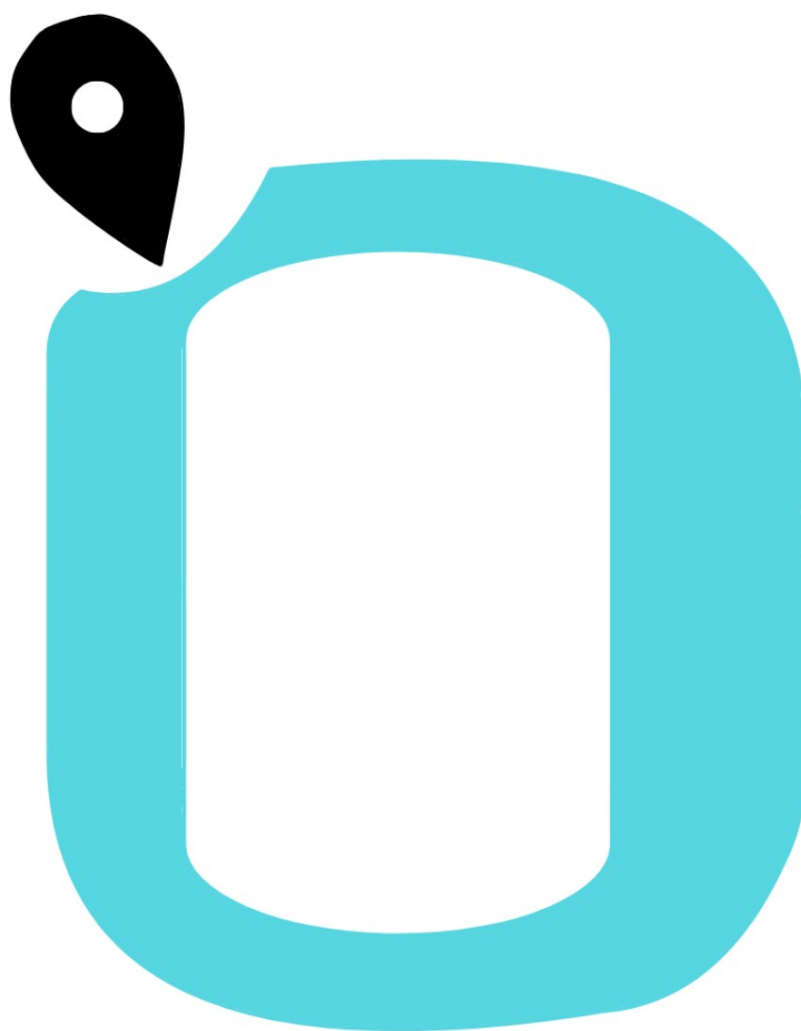

PLA

D'EMERGÈNCIES MUNICIPAL

EIVISSA

PLA D'EMERGÈNCIES MUNICIPAL DEL MUNICIPI D'EIVISSA**MAIG 2025**

Lliurament del Pla d'Emergències Municipal d'Eivissa, *encarregat per l'Ajuntament d'Eivissa a Geolat, consultora en ordenació del territori, riscos naturals i SIG.*

EIVISSA, 25 DE MAIG DE 2025

	PABLO DEL RÍO RODRÍGUEZ Director de Geolat Consultora SL Geógrafo Colegiado nº 3.504 Máster en Planificación y Gestión de Riesgos Naturales
---	--

PROMOTOR

Excm. Ajuntament d'Eivissa

EDITORIAL

Geolat Consultoria Ambiental S.L.

C/Mariano Benlliure, 42, 03204 Elx (Alacant)

Tel. 674 748 435

info@geolat.es<https://geolat.es>**DIRECCIÓ I COORDINACIÓ**

D. Pablo del Río Rodríguez. Geògraf i Màster Universitari en Planificació i Gestió de Riscos Naturals
(núm. col. CGE: 3.504) – pablodelrio@geolat.es

Direcció tècnica, coordinació dequips i supervisió general del contingut del pla.

REDACCIÓ DEL PLA I CARTOGRAFIA

D. Vicente Macià Guillén. Geògraf i Grau Superior de Gestió Forestal i del Medi Natural –
vicentemacia@geolat.es

Elaboració cartogràfica, anàlisi territorial i redacció tècnica del contingut específic.

D. Carlos Sánchez-Alarcos Muñoz. Historiador i Màster Universitari en Arqueologia Professional i
Gestió Integral del Patrimoni - carlosalarcos@geolat.es

Elaboració cartogràfica, anàlisi territorial i redacció tècnica del contingut específic.

PLA D'EMERGÈNCIA MUNICIPAL D'EIVISSA

ÍNDEX DE CONTINGUTS

1. DEFINICIÓ DE L'OBJECTIU I ABAST	7
1.1. Definició, objectiu i principis rectors	7
1.2. Justificació legal	8
1.2.1. Normativa estatal	8
1.2.2. Normativa autonòmica	10
1.2.3. Normativa municipal	12
1.3. Àmbit funcional i territorial	12
1.4. Integració del PEMU al Pla Territorial de Protecció Civil de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL)	13
2. DESCRIPCIÓ DEL MEDI FÍSIC I DEMOGRÀFIC	14
2.1. Situació geogràfica	14
2.2. Caracterització física	15
2.2.1. Orografia i geologia	15
2.2.2. Climatologia	18 anys
2.2.3. Hidrologia	19
2.3. Caracterització demogràfica	21
2.3.1. Població amb necessitats especials	22
2.3.2. Entitats i nuclis de població	23
3. ANÀLISI DEL RISC	25
3.1. Incendis forestals	25
3.2. Risc d'accidents greus en què intervinguen substàncies perilloses (SEVESO)	26

3.3.	<i>Risc per inundacions</i>	27
3.4.	<i>Sísmic</i>	28
3.5.	<i>Risc en el transport de mercaderies perilloses</i>	29
3.6.	<i>Risc per concentració de masses</i>	32
3.7.	<i>Risc d'accident industrial</i>	32
3.8.	<i>Risc de fenòmens meteorològics adversos</i>	33
3.9.	<i>Risc per contaminació d'aigües marines</i>	33
3.10.	<i>Plans d'autoprotecció</i>	34
4.	<i>ESTRUCTURA I ORGANITZACIÓ</i>	35
4.1.	<i>Estructura segons fases de l'emergència</i>	35
4.1.1.	Situació operativa 0	35
4.1.2.	Situació operativa 1	36
4.1.3.	Situació operativa 2	37
4.2.	<i>Funcions i organització</i>	38
4.2.1.	Adreça del PEMU	39
4.2.2.	Cap d'operacions	40
4.2.3.	Comitè Assessor	41
4.2.4.	Gabinet d'informació	42
4.2.5.	Estructura operativa local	42
4.2.6.	Lloc de Comandament Avançat (PMA)	45
4.2.7.	CECOPAL (Centre de Coordinació Operativa Municipal)	46
4.2.8.	Centre de Recepció d'Alarmes (CRA)	48
4.2.9.	Centre de Recepció de Mitjans (CRM)	49
4.2.10.	Voluntariat	50
5.	<i>OPERATIVITAT</i>	52
5.1.	<i>Fases d'actuació</i>	52
5.1.1.	Preemergència	52
5.1.2.	Emergència	52
5.2.	<i>Fases d'emergència: situacions operatives</i>	53
5.2.1	Situació operativa 0	53
5.2.2	Situació operativa 1	53
5.2.3	Situació operativa 2	54
5.2.4	Fi de l'emergència	55
5.3.	<i>Fase de recuperació i normalització</i>	56
5.4.	<i>Mesures de protecció</i>	57
5.4.1.	Protecció a les persones	57
5.4.2.	Protecció dels béns	58
5.5.	<i>Sistemes i procediments d'avís a la població</i>	58

5.6. Pla d'evacuació	60
5.6.1. Punts de trobada i vies d'accés/escapament	60
5.6.2. Mitjans de transport i zones d'atterratge	62
5.6.3. Albergos d'evacuats	63
5.6.4. Plans d'evacuació	66
6. CATÀLEG DE MITJANS I RECURSOS	68
7. IMPLANTACIÓ I MANTENIMENT DE L'OPERATIVITAT	69
7.1. Implantació	69
7.1.1. Verificació de la infraestructura	69
7.1.2. Difusió del pla als membres del CECOPAL	70
7.1.3. Formació i ensinistrament dels agents implicats	70
7.1.4. Simulacres	70
7.1.5. Informació preventiva a la població	71
7.2. Manteniment de l'operativitat	71
7.2.1. Actualitzacions periòdiques	71
7.3. Revisions	72

APÈNDIXS

ANNEX I. MARC ORGANITZATIU DE LA PROTECCIÓ CIVIL MUNICIPAL

ANNEX II. DIRECTORI I CATÀLEG DE MITJANS I RECURSOS

ANNEX III. PLANS D'EVACUACIÓ

ANNEX IV. CARTOGRAFIA

ANNEX V. MESURES D'AUTOPROTECCIÓ PER A LA POBLACIÓ

ANNEX VI. MODELS D'AVISOS A LA POBLACIÓ I FULLET INFORMATIU

1. DEFINICIÓ DE L'OBJECTIU I ABAST

1.1. Definició, objectiu i principis rectors

El Pla d'Emergències Municipal (PEMU) d'Eivissa és un pla territorial de protecció civil que respon a la normativa d'emergències vigent a les Illes Balears, particularment la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències, i la Llei 3/2006, de 30 de març, de gestió d'emergències a les Illes Balears. Aquestes lleis estableixen les bases per a una coordinació i planificació adequades en la gestió de situacions d'emergència, atorgant competències a nivells autonòmic i local per a la prevenció i la resposta davant de desastres naturals i tecnològics.

D'acord amb la normativa del Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears (PLATERBAL), aquest PEMU adapta les directrius autonòmiques a les particularitats locals, i aconsegueix una gestió d'emergències més eficient i efectiva. Aquesta adaptació assegura una coordinació correcta de recursos i una preparació adequada de la població davant dels riscos específics del municipi, destacant el risc d'inundació. L'aplicació del PLATERBAL requereix adaptar els plans a les condicions específiques del municipi, i aquest punt és especialment rellevant per a Eivissa, un municipi turístic amb més de 20.000 habitants i riscos associats a les seues característiques geogràfiques, complint amb els criteris estipulats a l'article 21.4 de la Llei 3/2006.

Els objectius del Pla d'Emergència Municipal (PEMU) d'Eivissa són variats i específics, orientats a la identificació, l'avaluació i la coordinació dels recursos davant de possibles emergències. En primer lloc, es realitza una anàlisi exhaustiva dels riscos naturals, tecnològics i antròpics, enfocant-se especialment en aquells que presenten una major probabilitat i impacte al municipi. A més, el pla examina les infraestructures crítiques, les àrees residencials i les zones protegides, determinant-ne les possibles vulnerabilitats davant d'esdeveniments adversos, cosa que permet una avaluació precisa dels punts sensibles a l'àrea.

D'altra banda, el PEMU estableix la distribució dels mitjans tècnics i humans disponibles, integrant recursos locals i autonòmics de manera coordinada amb el sistema d'emergències de les Illes Balears (SEIB-112), que opera com a centre de gestió i coordinació en situacions d'emergència. Aquest enfocament permet una resposta eficaç i organitzada, optimitzant l'ús dels recursos per salvaguardar la seguretat de la població i l'entorn al municipi d'Eivissa. Tenint en compte això, el PEMU permet la coordinació entre les diferents administracions públiques que hagin d'intervenir, facilitant la cooperació entre els recursos municipals, autonòmics i estatals durant una emergència.

Els principis rectors d'aquest pla s'enfoquen a prevenir i mitigar les conseqüències d'emergències a la població, el medi ambient, el patrimoni cultural, els animals i els béns materials. S'estructuren a:

- Fomentar l'autoprotecció a edificacions públiques i nuclis urbans, així com promoure la participació ciutadana.
- Millora continuada dels serveis públics municipals en matèria d'emergències, establint mecanismes de mobilització i estructures internes de coordinació.

- Integració i coordinació amb els plans d'emergència autonòmics (tant territorials com especials).
- Promoure els principis de prevenció i planificació per reduir l'impacte d'emergències a la població i a l'entorn natural.

El Pla d'Emergència Municipal d'Eivissa no sols compleix amb la normativa vigent de les Illes Balears, sinó que també incorpora pràctiques de gestió d'emergències reconegudes a nivell nacional, promovent una cultura de prevenció i resiliència a la comunitat. La implementació i revisió contínua del PEMU permeten una resposta àgil i eficaç davant d'emergències, minimitzant riscos i conseqüències per als habitants i els seus béns.

1.2. Justificació legal

1.2.1. Normativa estatal

La normativa estatal en matèria d'emergències i protecció civil proporciona el marc bàsic per a l'organització, la coordinació i la planificació de la protecció civil a tot el territori espanyol. Basada en principis constitucionals, aquesta legislació inclou lleis i decrets que determinen competències, estableixen procediments d'actuació i defineixen els plans de resposta en casos de catàstrofes i situacions d'emergència. A través d'aquesta regulació, l'Estat garanteix una estructura uniforme de resposta, assegurant que els diferents nivells de l'administració pública i els agents involucrats actuïn de manera coordinada davant de qualsevol tipus d'emergència.

- **Constitució espanyola.** La Constitució estableix principis fonamentals en matèria de protecció civil en diversos articles:

Article 15: consagra el dret a la vida i a la integritat física, cosa que és el fonament últim de totes les actuacions en protecció civil.

Article 30.4: assenyala que "mitjançant llei es podran regular els deures dels ciutadans en els casos de greu risc, catàstrofe o calamitat pública".

Article 103: garanteix l'eficàcia i l'objectivitat en les actuacions de les administracions públiques, cosa que resulta clau per assegurar respostes eficients en protecció civil.

Article 149.1.29: atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de seguretat pública, de la qual deriven les normatives de protecció civil que estableixen els principis organitzatius dels plans d'emergència.

- **Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local**, que a l'article 25.2 estableix que "El Municipi exercirà en tot cas competències, en els termes de la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes, en les matèries següents: Protecció civil, prevenció i extinció d'incendis." Aquesta disposició reforça el paper dels municipis en l'organització i l'execució dels plans de protecció civil.

- **Reial decret 524/2023, de 20 de juny, pel qual s'aprova la Norma Bàsica de Protecció Civil**, que constitueix el marc fonamental per a la integració dels plans de protecció civil en un conjunt operatiu i susceptible d'una ràpida aplicació. Aquest decret deroga, entre altres, la Norma Bàsica de Protecció Civil, aprovada pel Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, així com el Reial decret 1378/1985, d'1 d'agost. Els articles principals que afecten l'organització dels plans d'emergència municipals són:

L'article 1.2 estableix que "La Norma Bàsica de Protecció Civil regula les bases per a la millora de la coordinació i eficàcia de les actuacions de les diferents administracions públiques en la gestió del cicle de les emergències, que abasta les fases d'anàlisi de riscos, prevenció, planificació, resposta, recuperació i avaluació". La competència de direcció i coordinació de les accions previstes en aquests plans correspon a l'autoritat local, sens perjudici que, en el cas de ser activat el Pla territorial d'àmbit superior, aquestes funcions les exerceixi l'autoritat que s'hi designi.

Segons l'article 10.1: "els Plans territorials constitueixen els instruments superiors de planificació de protecció civil al territori d'una comunitat autònoma, ciutat dotada d'estatut d'autonomia o entitat local, integrant-s'hi els plans especials del seu àmbit territorial".

Segons l'article 10.2: "Els plans territorials establiran el marc organitzatiu general, en relació amb el corresponent àmbit territorial, de manera que permeti la integració dels plans d'àmbit inferior, així com la seva pròpia integració en el pla d'àmbit superior corresponent."

- **Llei 17/2015, de 9 de juliol, del sistema nacional de protecció civil**, l'objectiu del qual és establir el marc organitzatiu del Sistema Nacional de Protecció Civil, amb l'objectiu d'assegurar la coordinació i l'eficàcia en les polítiques de protecció civil i assignar competències entre l'Estat, les comunitats autònomes i els municipis. Alguns articles rellevants són:

Article 14: subratlla l'obligatorietat de la col·laboració i la coordinació entre administracions per garantir una resposta integral i unificada davant d'emergències, establint les bases per a la cooperació interinstitucional, cosa que és essencial per a l'eficàcia del PEMU a nivell municipal.

A l'article 15.2 "Són Plans Territorials tots aquells que s'elaboren per fer front als riscos d'emergències que es puguin presentar al territori d'una comunitat autònoma o d'una entitat local. Aquests plans seran aprovats per l'administració corresponent, autonòmica o local, de conformitat amb allò previst a la seva legislació específica".

- **Reial decret 393/2007, de 23 de març, pel qual s'aprova la Norma Bàsica d'Autoprotecció**. Aquest decret obliga a adoptar mesures d'autoprotecció en activitats i establiments que puguin representar un risc per a les persones o el medi ambient. Aquest marc és aplicable a instal·lacions crítiques dins del municipi i garanteix la protecció d'infraestructures essencials mitjançant l'adopció de plans d'autoprotecció integrats al PEMU.

1.2.2. Normativa autonòmica

La normativa autonòmica de les Illes Balears complementa el marc estatal, adaptant la gestió d'emergències a les particularitats geogràfiques, climàtiques i socioeconòmiques de l'arxipèlag. Amb l'objectiu de reforçar la preparació i la resposta davant d'emergències a la comunitat, aquesta legislació estableix disposicions específiques que afecten directament els municipis, com és el cas d'Eivissa. Les lleis i els decrets autonòmics abasten des de l'organització de la protecció civil fins a la creació de plans específics d'actuació davant de riscos com ara inundacions, incendis i fenòmens meteorològics adversos, enfortint la capacitat de resposta local i regional.

- **Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears** Aquesta llei estableix el marc general per a l'organització i la coordinació d'emergències a la

comunitat, assignant competències específiques als municipis i regulant l'actuació coordinada en la gestió d'emergències.

- **Decret 8/2004, de 23 de gener, pel qual es desenvolupen determinats aspectes de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears.** Estableix mesures concretes per a l'aplicació dels principis d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, desenvolupant la Llei 2/1998. Aquest decret aborda aspectes com l'estructura i les funcions dels organismes implicats, facilitant l'operativitat i la coordinació en els plans d'emergència municipals.
- **Decret 39/2005, de 22 d'abril, pel qual s'aprova el Pla especial davant del risc sísmic (GEOBAL).** Aquest pla estableix pautes per mitigar el risc sísmic i coordina els recursos en cas de terratrèmols, amb disposicions específiques per protegir infraestructures i poblacions vulnerables.
- **Decret 82/2005, de 22 de juliol, pel qual s'aprova el Pla especial davant el risc per transport de mercaderies perilloses (MERPEBAL).** Regula l'actuació i les mesures de seguretat davant d'emergències relacionades amb el transport de materials perillosos al territori balear, protegint així la població i l'entorn natural d'incidents greus.
- **Decret 106/2006, de 15 de desembre, pel qual s'aprova el Pla Especial davant del risc de fenòmens meteorològics adversos (METEOBAL).** Estableix les actuacions i protocols per prevenir i respondre davant de fenòmens meteorològics extrems, com fortes pluges, onades de calor o temporals marítims.
- **Llei 3/2006, de 30 de març, de gestió d'emergències de les Illes Balears.** Complementa i actualitza la Llei 2/1998, consolidant el sistema de gestió d'emergències a la comunitat.

L'article 19.2 estableix que tots els plans de protecció civil han d'estar coordinats per possibilitar una resposta eficaç davant de situacions de catàstrofe, calamitat, emergència o risc, promovent una planificació integral.

L'article 21.4 estableix que "Els municipis turístics, els de població superior a vint mil habitants i aquells municipis que puguin ser considerats d'especial risc per la seva situació geogràfica o per activitat industrial segons el que fixa la Comissió d'Emergències i Protecció de les Illes Balears, han de prestar el servei de protecció civil mitjançant l'aprovació i la implantació efectiva dels respectius plans territorials municipals...". Això reforça que els municipis amb aquestes característiques, com és el cas d'Eivissa, han de comptar amb un Pla d'Emergències Municipal.

- **Decret 126/2008, de 21 de novembre, pel qual s'aprova el Pla Especial de Contingència per Contaminació Accidental d'Aigües Marines de les Illes Balears (CAMBAL).** Aporta directrius per respondre eficaçment a incidents de contaminació marina, garantint la protecció de les costes i el medi marí davant dels abocaments i altres accidents.
- **Llei 5/2014, de 19 de juliol, de modificació de la Llei de gestió d'emergències de les Illes Balears.** introdueix millores significatives en la planificació i la coordinació d'emergències en l'àmbit autonòmic, destacant l'exigència de garantir la integració dels plans municipals amb els plans especials. A més, reforça l'obligació dels municipis de comptar amb plans específics que coordinin les actuacions davant d'emergències.

- **Decret 40/2014, de 29 d'agost, pel qual s'aprova el Pla Territorial de Protecció Civil de la comunitat autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL).** Organitza i estructura la resposta autonòmica davant d'emergències i desastres, definint el marc per a la integració dels plans municipals en un sistema de protecció civil a nivell autonòmic.
- **Decret 1/2022, de 3 de gener, pel qual s'aprova el Pla especial davant del risc d'inundacions (INUNBAL),** el qual aborda la gestió d'inundacions i defineix mesures preventives i operatives per protegir la població i mitigar els danys a les zones de risc d'inundació.
- **Decret 9/2023, de 27 de febrer, pel qual s'aprova el Pla especial de protecció civil d'emergències per incendis forestals (INFOBAL).** Especifica protocols d'intervenció i prevenció en incendis forestals, un risc especialment rellevant per a les zones naturals i boscoses de les Illes Balears.
- **Decret 10/2023, de 27 de febrer, pel qual s'aprova el Pla especial de protecció civil davant d'emergències radiològiques a les Illes Balears (RADBAL).** Estableix mesures i procediments davant de situacions de risc radiològic, protegint la població i el medi ambient d'exposicions accidentals a la radiació.

1.2.3. Normativa municipal

La normativa municipal d'Eivissa representa el marc legal més proper per a la gestió de la protecció civil i les emergències, ajustant-se a les particularitats del municipi. Aquest conjunt de disposicions adapta els marcs legals estatals i autonòmics a les necessitats i riscos específics d'Eivissa, orientant-se cap a la regulació de l'ús del sòl, la prevenció de riscos urbans i la protecció ambiental. A través d'aquestes normatives, el municipi s'enfoca a la mitigació de riscos naturals i tecnològics que podrien afectar la seua població. Aquestes mesures permeten al municipi realitzar una intervenció directa i eficaç, integrant-se coordinadament amb els sistemes de protecció civil als nivells superiors. A continuació, es detallen els principals documents normatius:

- **Pla General d'Ordenació Urbana d'Eivissa (2023):** aquest pla estableix disposicions sobre l'ús del sòl i la planificació urbanística amb criteris de seguretat i sostenibilitat, adaptant-se a les condicions específiques del municipi.
- **Pla d'Acció per al Clima i l'Energia Sostenible d'Eivissa (2022):** orientat cap a l'adaptació i la mitigació dels efectes del canvi climàtic, aquest pla estableix objectius de reducció d'emissions i estratègies d'adaptació a esdeveniments climàtics extrems, millorant així la capacitat de resposta del municipi davant de riscos relacionats amb el clima.
- **Pla de Gestió Sostenible de l'Aigua i Pla d'Emergència davant Situacions de Sequera del municipi d'Eivissa (2021):** aquest pla aborda la gestió eficient dels recursos hídrics al municipi, amb especial èmfasi en la resposta davant de situacions de sequera, contribuint a la sostenibilitat i resiliència davant fenòmens d'escassetat hídrica.

- **Plans de Salvament de les platges d'en Bossa, ses Figueretes i Talamanca (2020):** Aquests plans emmarquen les mesures de seguretat que cal tenir en compte en cas d'emergència a una de les platges del municipi.
- **Pla d'Emergències Municipal d'Eivissa (en redacció, 2025):** en desenvolupament, aquest pla s'enfoca a establir un marc integral per a la gestió d'emergències a l'àmbit municipal, proporcionant directrius operatives específiques i adaptades a les característiques i riscos particulars d'Eivissa.

Aquesta normativa municipal és essencial per garantir una gestió eficient i adaptada a les característiques locals, en alineació amb les polítiques de protecció civil a nivell autonòmic i estatal.

1.3. Àmbit funcional i territorial

L'àmbit d'actuació del Pla Territorial Municipal d'Emergències (PEMU) del municipi d'Eivissa abasta totes les emergències que tinguin lloc dins el terme municipal i la competència de gestió que recaigui a l'Ajuntament. Aquest pla s'enfoca a donar una resposta organitzada i eficaç a situacions d'emergència de caràcter genèric i es coordina amb els plans d'actuació municipal específics per a determinats riscos, com ara inundacions o risc produït per transport de mercaderies perilloses. Així mateix, s'articula amb els plans d'autoprotecció d'edificis públics i establiments de concurrència pública, els quals regulen la seguretat en instal·lacions amb alta afluència de persones.

En cas que els recursos i les capacitats previstes al PEMU resultin insuficients per afrontar l'emergència, es sol·licitarà l'activació del Pla Territorial de Protecció Civil de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL). A més, es recorrerà als diferents plans especials autonòmics davant de riscos específics, com l'INFOBAL per a incendis forestals o l'INUNBAL per a inundacions, a fi de garantir una resposta adequada i coordinada en situacions de major gravetat o que superin els recursos locals disponibles.

Aquest àmbit funcional i territorial estableix un marc d'actuació escalonat i adaptable, on el PEMU d'Eivissa actua com a primera línia de resposta, complementat i recolzat pels recursos i plans autonòmics quan les circumstàncies ho requereixin.

1.4. Integració del PEMU al Pla Territorial de Protecció Civil de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL)

Per garantir la integració del Pla d'Emergència Municipal (PEMU) d'Eivissa al Pla Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears (PLATERBAL), s'han adoptat les consideracions següents:

- **Estructura operativa definida al PLATERBAL:** el PEMU incorpora l'organització i la distribució de responsabilitats establerta al PLATERBAL, assegurant que el personal, els mitjans i els recursos locals actuïn de forma coordinada amb els de la comunitat autònoma, permetent una resposta àgil i eficient en situacions d'emergència que afectin el municipi.
- **Fases d'emergència especificades al PLATERBAL:** el PEMU s'adapta a les fases d'emergència definides al PLATERBAL. Quan els recursos i les capacitats locals del PEMU no són suficients per fer front a una situació operativa 0 o 1, s'activa la situació operativa

2. Aquesta fase implica l'activació del PLATERBAL, integrant els recursos municipals a l'estructura de protecció civil de nivell autonòmic per a una gestió ampliada de l'emergència.

- **Establiment de procediments de comunicació:** s'han definit protocols específics per a la comunicació de l'evolució de l'emergència entre el PEMU i el PLATERBAL. Aquests procediments inclouen la notificació primerenca, la transmissió d'informes de situació i l'actualització constant sobre l'evolució de l'esdeveniment, i assegura una coordinació efectiva amb les autoritats autonòmiques i altres serveis implicats.

Aquest marc d'integració permet que el PEMU funcioni de manera complementària dins del sistema de protecció civil de les Illes Balears, optimitzant els recursos i millorant la capacitat de resposta davant emergències que puguin excedir les competències i mitjans locals.

2. DESCRIPCIÓ DEL MEDI FÍSIC I DEMOGRÀFIC

2.1. Situació geogràfica

Des d'una perspectiva geogràfica, les Illes Balears estan situades al sector occidental del mar Mediterrani i a l'est de la Península Ibèrica. Aquest arxipèlag, considerat una extensió de la serralada Bètica, forma la província espanyola de les Illes Balears, integrada per cinc illes principals: Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera i Cabrera.

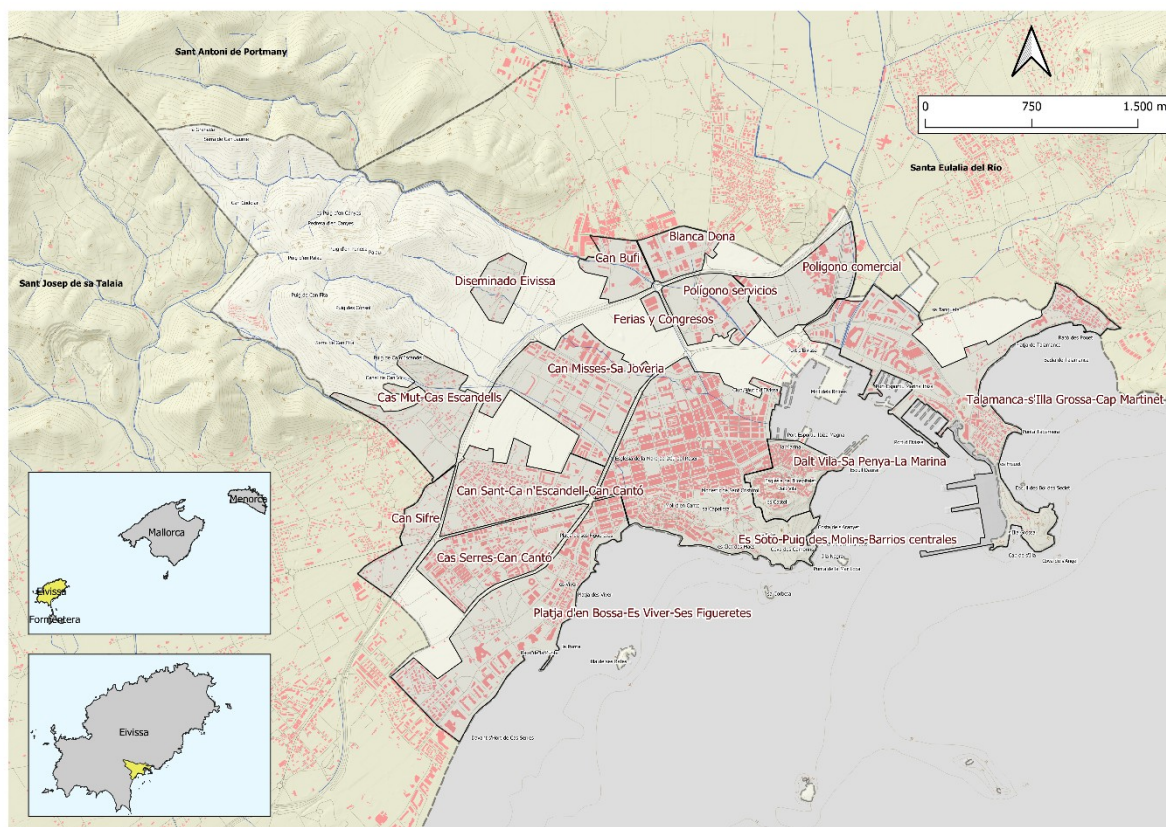

Figura 1. Mapa Situació geogràfica del municipi. Font: IDEIB. Elaboració pròpia.

Aquestes illes s'agrupen en dos conjunts diferenciats. D'una banda, el format per Mallorca i Menorca, i de l'altra, el que inclou Eivissa i Formentera, conegut com les Pitiüses. Dins aquest context geogràfic, l'illa d'Eivissa constitueix en si mateixa una comarca que està dividida en cinc termes municipals: Eivissa, Santa Eulària des Riu, Sant Joan de Labritja, Sant Josep de Talaia i Sant Antoni de Portmany. Aquest PEMU se centrarà específicament al municipi d'Eivissa.

Situada al sud-est de l'illa, Eivissa és la capital de l'illa. Es troba a 128 km de Palma de Mallorca, 13 km de Santa Eulària des Riu, 14 km de Sant Antoni de Portmany i 12 km de Sant Josep de sa Talaia. El municipi té diverses vies d'accés principals, com ara les carreteres EI-600, EI-700, EI-800A i EI-300.

El terme municipal cobreix una superfície d'11,1367 km² i confronta amb tots els termes anteriorment esmentats. Amb el terme de Sant Josep de Sa Talaia al sud-oest, Sant Antoni de Portmany al nord i Santa Eulària al nord-est.

Les dades de localització del municipi d'Eivissa són les següents:

Denominació oficial	Eivissa
Districte	Eivissa
Coordenades geogràfiques del nucli urbà principal	X: 363858 I: 4307846
Límits del terme municipal	Nord-est: Santa Eulària des Riu
	Nord: Sant Antoni de Portmany
	Sud-oest: Sant Josep de Sa Talaia
Superfície	11,1367 km ²

Figura 2. Situació geogràfica del municipi. Font: IDEIB. Elaboració pròpia.

2.2. Caracterització física

2.2.1. Orografia i geologia

El municipi d'Eivissa es troba a la part sud-est de l'illa d'Eivissa, i forma part de la comarca homònima. El seu relleu és una combinació de zones d'elevació moderada i planes costaneres, influenciades per la proximitat al mar Mediterrani i la dinàmica al·luvial d'algunes àrees del territori insular. Es pot afirmar que el terme municipal presenta un relleu suau i ondulat, característic de les zones costaneres de l'illa, amb algunes elevacions moderades a l'interior. La costa es caracteritza per la badia d'Eivissa, que ofereix un port natural de gran importància històrica i comercial, així com diverses platges, cales i penya-segats al llarg del litoral.

La connexió amb altres municipis és facilitada per l'existència d'àrees més deprimides entre els turons de l'interior i les planes litorals. La ciutat d'Eivissa es troba en una d'aquestes àrees, estratègicament situada per facilitar l'accés tant per terra com per mar.

Així doncs, Eivissa és una localitat que no compta amb grans muntanyes, al seu interior es troben diversos turons i petits sistemes muntanyosos que arriben a alçades moderades. Aquestes elevacions estan formades principalment per roques calcàries i dolomítiques, que han patit processos d'erosió i dissolució càrstica, que donen lloc a paisatges amb coves, esquerdes i filtracions subterrànies.

Com cal esperar, a causa dels sistemes muntanyosos i depressions de l'illa i de les zones properes al mar, el municipi compta amb torrents, com el torrent de sa Llanera, que desembocarien a la badia d'Eivissa.

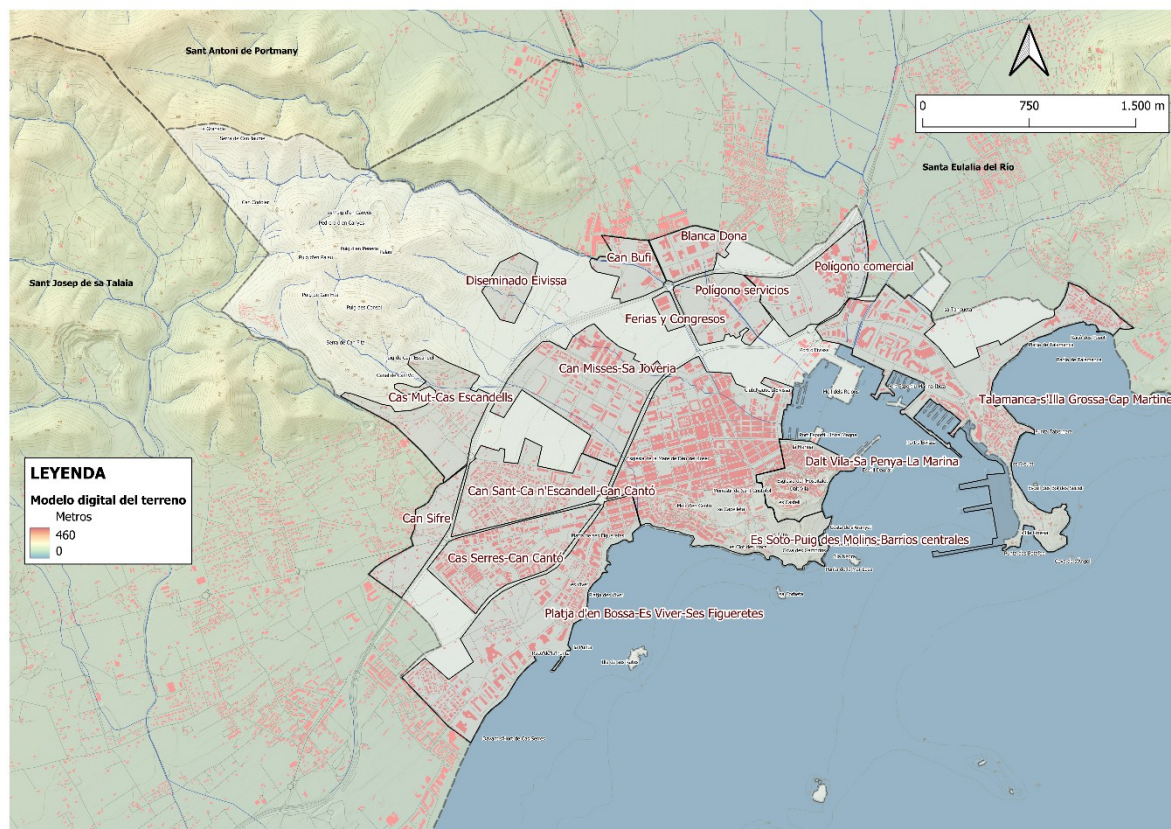

Figura 3. Model digital del terreny. Font: IGN. Elaboració pròpia.

Des d'un punt de vista orogràfic, el terme municipal d'Eivissa es pot dividir en tres unitats topogràfiques principals:

- Zones d'elevacions i pujols interiors. Tot i que el terme municipal d'Eivissa no acull grans muntanyes, sí que en presenta algunes **turons d'altitud moderada** que han influït en la configuració del paisatge i en el desenvolupament de la ciutat com el cas de puig des Molins (100 m) i puig de Vila (64 m).
- Zona central o depressiva. Aquesta zona es troba entre les elevacions de l'interior i la línia de costa. Presenta una orografia més baixa i plana a causa de l'acumulació de sediments al·luvials i marins al llarg del temps on s'inclou la plana de vila i el sistema d'aiguamolls de ses Feixes. La topografia plana d'aquesta zona la fa propensa a acumular aigua, especialment en períodes de pluges intenses.
- La tercera zona o zona costanera. El litoral del terme municipal d'Eivissa és variat i dinàmic, compost per una combinació de platges sorrenques, penya-segats rocosos i aiguamolls. En aquesta zona hi ha llocs com la platja de Talamanca, d'en Bossa, sa Punta i Cap Martinet. El port d'Eivissa, ubicat a la badia d'Eivissa, ha estat històricament un punt clau per al comerç i el transport marítim, facilitat per la protecció natural que ofereix la badia.

D'altra banda, atenent la geologia del lloc (Magna 50-798 Eivissa, IGME), Eivissa està representat per una tectònica estructurada en cavalcaments, falles inverses, falles, falles amb indicació d'enfonsament suposat, sinclinals i anticlinals. Aquest municipi compta amb una gran varietat i riquesa sedimentària composta per: Calcàries, dolomies, margues, gresos, dipòsits cuaternaris, calcarenies i conglomerats.

Així, doncs, es pot afirmar que l'estructura geològica està constituïda per un conjunt de làmines imbricades que s'inclinen cap avall suaument cap al sud-est, sent la majoria d'aquests cavalcaments paral·lels. En general, es tracta d'una zona on l'activitat sísmica té una activitat escassa, catalogant-lo de **baixa**.

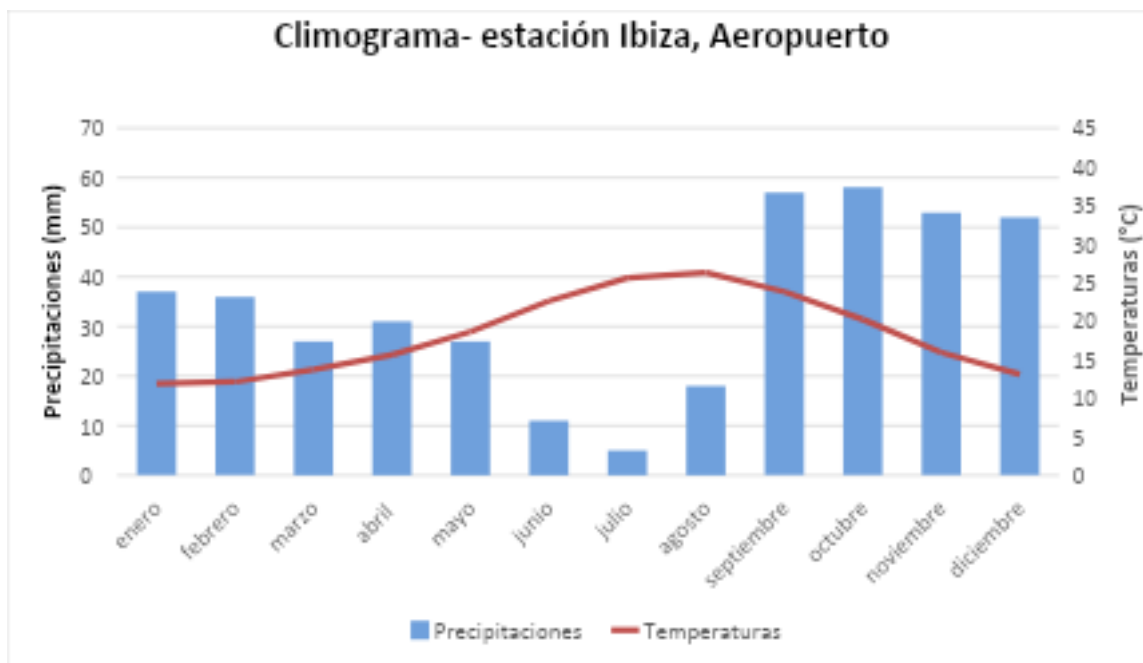
Atenent les seues característiques fisiogràfiques destaquen els riscos següents:

- Incendis forestals: aquest risc s'expandeix per gran part del terme municipal, destacant les zones on s'expandeixen els accidents geogràfics ja que compten amb un risc extremadament alt, molt alt i alt, a més de ser considerades majoritàriament com a ZAR a causa de la quantitat de combustible disponible. D'altra banda, el lloc on es troba el nucli urbà d'Eivissa es troba sense risc, si bé és dins de la superfície d'interfície urbà-forestal; en contraposició a les zones d'ús agrícola o amb vegetació abundant a causa de la seua naturalesa d'aiguamoll (ses Feixes) on es troba un risc moderat.
- Inundacions: la zona afectada per perillositat d'inundació dibuixa la desembocadura del torrent de sa Llanera, estenent-se pel nord-est del municipi d'Eivissa i endinsant-se, en petita mesura, dins el nucli urbà. D'altra banda, la zona de Talamanca es veu fortament afectada i arriba a atrapar tota la platja, així com gran part del port de la ciutat, zones afectades per un ARPSI d'origen marí (ES110_ARPSI_0025); juntament amb això, a la zona de Platja d'en Bossa, així com des Viver, es veuen afectades per un altre ARPSI d'origen marí, concretament l'ES110_ARPSI_0032.
- Sismicitat: l'illa d'Eivissa en si es coneix com a Zona 6 Pitiüses al Pla especial d'emergències sísmiques a les Illes Balears (GEOBAL), on no es té constància en èpoques històriques ni actuals d'activitat sísmica a l'àrea. Tot i això, els sismes notats en aquest lloc provenien del nord d'Àfrica, de la Zona de les Bètiques o del Canal de Mallorca, sense sobrepassar en cap cas la Intensitat V. Als municipis d'Eivissa se li ha atorgat una possible intensitat V a l'escala MSK. Aquesta intensitat s'espera per als propers 500 anys al municipi d'Eivissa, però a causa de la inexistència d'informació sobre activitat sísmica a la zona i allò que s'ha pogut registrar no provenia de la zona, es determina que presenta un risc mitjà-baix.
- Nevades: el risc al municipi és BAIX pel fet que les seues cotes no superen els 400 m menys en algun punt concret dels sistemes muntanyosos.

2.2.2. Climatologia

Eivissa té un clima mediterrani (BSh a la categorització de Köppen) i àrid (Índex de Martonne i Dantín-Revenge). Segons la classificació climàtica de Köppen, és un clima estepari àrid càlid, Bsh, ja que la temperatura mitjana anual és superior a 18°C (18,3°C en aquest cas).

Figura 4. Climograma d'Eivissa. Font: AEMET. Elaboració pròpia.

La temperatura mitjana del municipi d'Eivissa és de 18,3°C, i el juliol i l'agost són els mesos més càlids, amb mitjanes de 25,6 i 26,3°C, respectivament. A l'estació estival se superen els 20 °C tots els mesos, arribant a ser la temperatura mitjana màxima 30,3°C al mes d'agost. Pel que fa a l'hivern, la mitjana de temperatura és superior als 11°C durant tots els mesos, per la qual cosa és un hivern suau temperat per l'efecte termoregulator del mar Mediterrani. Els mesos més freds són gener, febrer i desembre, amb temperatures mitjanes mínimes d'11,9 °C al gener, i arriben a tenir una temperatura mínima de 8,1°C i màxima de 15,7°C aquest mes.

Pel que fa a les precipitacions, té una mitjana anual de 413 mm, distribuïts sobretot a la tardor i hivern, destacant el mes d'octubre arribant a una mitjana de 58 mm de precipitació, coincidint amb el moment de l'any en què el desfasament tèrmic entre el Mar Mediterrani i la terra adjacent és més gran, cosa que provoca tempestes. Els mesos de sequera coincideixen amb l'estació estival i és més marcada als mesos de juny, juliol i agost; destacant aquí el mes de juliol, on les precipitacions amb prou feines arriben a assolir 5 mm, seguit de juny, que arriben als 11 mm.

La humitat relativa mitjana és de 71%, i els registres mostren certes variacions llarg de l'any, trobant-nos amb els valors màxims a l'hivern i la tardor, i els mínims a l'estació estival, relacionat amb l'època de més sequera. El percentatge més alt d'humitat relativa es dona al mes d'octubre amb un gener amb un 75%, seguit del setembre un desembre amb un 74%, coincidint tots dos mesos amb les èpoques de pluges més grans. El percentatge més baix d'humitat relativa es dona durant l'època estival en els mesos de juny, juliol i agost, coincidint amb el període amb temperatures més altes i precipitacions més baixes, i per això és una estació marcada per una notable sequera.

Tenint en compte aquesta caracterització climàtica, el municipi es pot veure afectat pels riscos naturals següents:

- Incendis forestals: sobretot als mesos estivals i durant onades de calor.
- Inundació: el risc augmenta durant la tardor, on es poden donar episodis d'avingudes llampec o flaix-flood a causa de precipitacions d'alta intensitat horària.
- Sequera: sobretot durant els mesos estivals.
- Nevades i gelades: no són comuns. Partint de l'ús de la temperatura llindar de -2°C i observant els registres des de l'any 2000 fins a l'actualitat, no s'ha registrat cap dia de gelada fins ara. Tot i així, es té constància d'una onada de fred siberià que va arribar fins a l'illa d'Eivissa deixant temperatures de -3°C el 1956 o el 2012, amb una temperatura de -0.9°C .

2.2.3. Hidrologia

El sistema hidrològic del municipi d'Eivissa està configurat per una xarxa de torrents i canals, el cabal dels quals està sec durant tot l'any a excepció de quan es produeixen forts episodis d'avingudes llampec o *inundació sobtada*, activades per precipitació d'elevada intensitat horària. La naturalesa torrencial d'aquests accidents geogràfics determina que la seua perillositat sigui elevada i suposen un risc per a la població perquè, moltes vegades, no són percebuts per aquesta. Cal destacar que la disposició de tots aquests torrents afecta la propagació d'un possible incendi forestal més a la zona nord i nord-est del terme municipal; i en menor mesura a la zona sud dels límits administratius d'Eivissa.

El municipi no compta amb un curs fluvial de caràcter permanent; si escau, destacarem el seu torrent més gran, torrent de sa Llanera que rep diversos afluents, participant així a la zona potencialment inundable del municipi.

El pla especial davant el risc d'inundacions de les Illes Balears no considera que la majoria dels torrents que passen pel municipi siguin considerats com a masses d'aigua ja que no presenten aigua a la llera durant més de 5 mesos a l'any. En aquest cas, l'únic que seria considerat com a tal és el torrent de sa Llanera. En aquest cas, no es pot afirmar de l'existència de conques ja que el mateix INUNBAL caracteritza tota la xarxa hidrològica d'Eivissa com a subconques.

Els torrents i canals són els següents:

Torrent principal i desembocadura	Nom	Des d'aixòmbocadura
Torrent d'en Capità (Port d'Eivissa)	Canal de la Granada	Torrent d'en Capità
Canal de Can Vic (Cas Mut)	Canal de Can Vic	Cas Mut
Canal de Can Coves (Can Coves)	Canal de Can Coves	Can Coves
Torrent de sa Llanera (Port d'Eivissa)	Torrent de sa Llanera	Port d'Eivissa
Sèquia de Can Manyà (Prat de ses Monges)	Sèquia de Can Manyà	Prat de ses Monges
Canal d'en Costa (Torrent de Ca na Parra)	Canal d'en Ferrer	Canal d'en Costa
Canal d'en Fita (Serra de Can Fita)	Canal d'en Fita	Serra de Can Fita
Canal d'en Cònsol (Mar Mediterrani)	Canal d'en Cònsol	Mar Mediterrani

Figura 5. Conques i torrents del terme municipal d'Eivissa. Font: IDEIB. Elaboració pròpia.

La majoria de torrents i canals que recorren pel terme municipal no afecten el nucli habitat, i la majoria són canals que no arriben una gran quantitat d'aigua.

Com ja hem esmentat abans, cal destacar per sobre de tots el torrent de sa Llanera. Aquest presenta un ramal central i un altre a l'oest, envoltant així l'estació depuradora de la ciutat. Es caracteritza per una superfície de 56,40 quilòmetres quadrats (la seua conca està distribuïda més al llarg dels municipis de Santa Eulàlia des Riu i Sant Antoni de Portmany, sent la desembocadura l'única part que s'inclou al terme municipal d'Eivissa). Aquest torrent, com hem esmentat als paràgrafs anteriors, és considerat pel Pla Especial davant el Risc d'Inundacions de les Illes Balears, com a massa d'aigua i, com veurem en els capítols següents, zona potencialment inundable. Pel que fa a infraestructures hidràuliques, el municipi no compta amb grans infraestructures com podria ser un pantà o una presa.

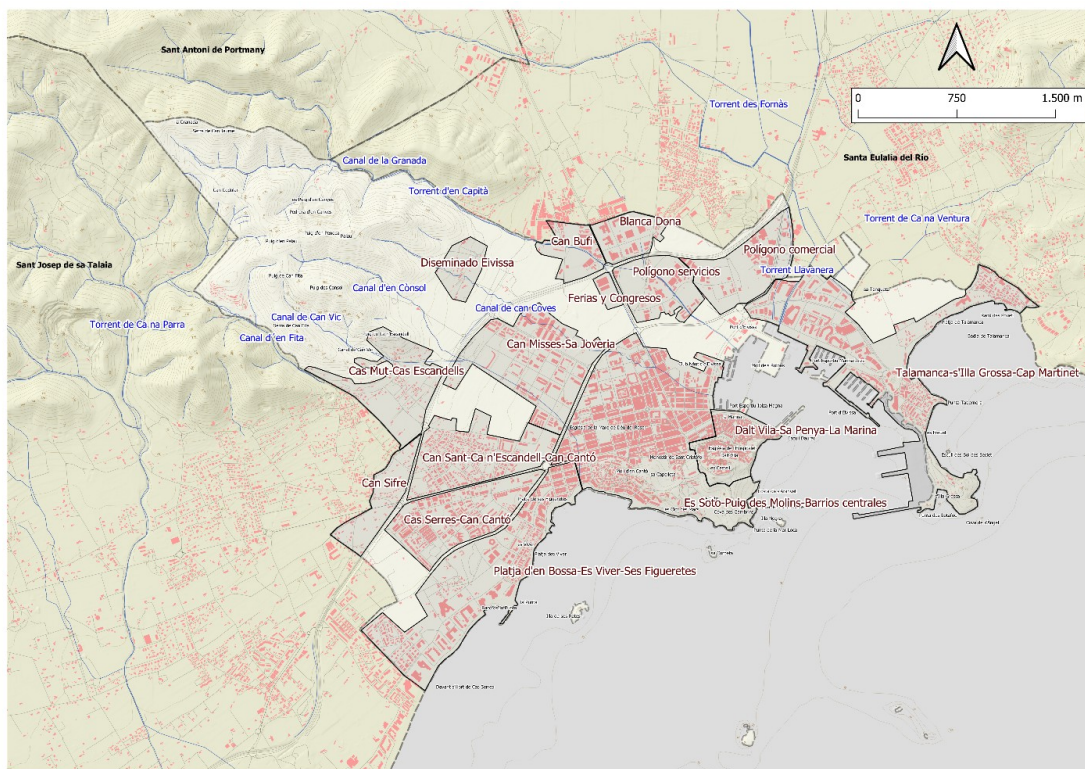

Figura 6. Xarxa hidrogràfica del municipi d'Eivissa. Font: IDEIB. Elaboració pròpia.

La xarxa hidrogràfica del municipi, encara que a priori pogués semblar de poca entitat, suposa un sistema complex que es tractarà de manera més profunda als apartats corresponents a riscos del present Pla, així com al Pla d'Actuació Municipal davant el risc d'Inundació.

2.3. Caracterització demogràfica

La caracterització demogràfica és un element clau en la planificació d'emergències, ja que permet ajustar les estratègies de resposta a les característiques i necessitats específiques de la població. Comprendre l'estructura de la població i la seua distribució territorial a Eivissa facilita una actuació més eficient davant de situacions de crisi, permetent identificar àrees de més concentració o vulnerabilitat. Factors com ara la densitat de població, la variació estacional i la ubicació dels principals nuclis d'habitants són crucials per anticipar els possibles comportaments col·lectius i prioritzar recursos a zones crítiques.

Anys	Població total	Anys	Població total	Anys	Població total
2000	33.223	2009	48.684	2018	49.727
2001	34.779	2010	49.516	2019	49.783
2002	37.408	2011	49.388	2020	51.128
2003	40.175	2012	49.768	2021	50.643
2004	40.991	2013	50.401	2022	50.715
2005	42.797	2014	49.693	2023	51.996
2006	42.884	2015	49.975	2024	53.717
2007	44.114	2016	49.549		
2008	46.835	2017	49.689		

Figura 7. Taula d'evolució de la població a Eivissa. Font: Padró continu, INE. Elaboració pròpia

Com es pot observar, el terme municipal d'Eivissa ha experimentat un notable creixement al segle

XXI. Ha passat d'una població empadronada de 33.223 habitants l'any 2000, a una població de 51.996 habitants el 2023, 26.114 dels quals són homes i 25.882 són dones. En els darrers anys mostra una certa estabilitat, i després de la reculada del 2021 torna a experimentar un lleuger creixement.

El terme municipal d'Eivissa compta amb una població empadronada de 53.717 habitants el 2024. Tot i això, aquest nombre presenta importants variacions estacionals, especialment en el període de maig a octubre, quan s'estima una població flotant que supera les 150.000 persones a causa de la temporada alta de turisme. Així mateix, els habitatges secundaris representen un 22,6% del total municipal, amb 5.421 habitatges secundaris registrats segons l'INE el 2021.

2.3.1. Població amb necessitats especials

Segons el Reial decret 734/2019, de 20 de desembre i l'Ordre PCI/1283/2019, de 27/12/2019, la població resident al municipi amb necessitats especials en matèria de mobilitat, assistència domiciliària i/o tractaments mèdics ha d'estar contemplada en els plans d'emergència a causa de les necessitats especials que requereix.

La caracterització de la població amb necessitats especials, com ara persones amb mobilitat reduïda, majors de 65 anys, o les que depenen de serveis d'assistència mèdica, és essencial per assegurar que els recursos i el personal estiguin preparats per donar resposta a aquests grups vulnerables de manera prioritària. Aquest coneixement previ permet planificar una evacuació ordenada i adequada per a tota la població, optimitzant l'ús dels recursos disponibles i garantint una protecció inclusiva que redueixi els riscos en situacions d'emergència. Tot i que no tenim dades concretes sobre quin percentatge de població per rangs d'edat que es troben en aquesta situació, sí podem afirmar que el municipi d'Eivissa compta amb un total de 1742 de prestacions a la dependència, on ens centrarem en les que necessiten un servei d'atenció residencial, centres de dia i nit, ajuda al domicili i la teleassistència.

La Conselleria de Famílies i Afers Socials disposen de la informació següent:

Usuaris atesos	Número
Total	1742
Servei d'atenció residencial	131
Centres de dia i nit	40
Ajuda al domicili	59
Teleassistència	542

Figura 8. Persones amb prestacions de atenció residencial, centres de dia i nit, ajuda al domicili i teleassistència al municipi d'Eivissa. Font: Conselleria de Famílies i Afers Socials. Elaboració pròpia.

Segons el cens de l'INE del 2021, el municipi compta amb una població de 6.534 persones amb 65 o més anys, un grup que també pot requerir atenció particular en cas d'emergència. Hi ha, a més, serveis residencials i de dia per a persones grans al municipi, que proporcionen suport addicional, els detalls del qual s'exposen a continuació:

Nom	Titularitat	Ubicació	Temps	Personal	Capacitat
Hospital Residència Assistida Cas Serres (HRA)	Públic	Carrer de Cosme Vidal Llàser, 27, 07800 Eivissa, Illes Balears	24 hores	Psicogeriatria Complexitat clínica Farmàcia Convalescència a CATM Fisioteràpia Podologia Psicologia Treball social Infermeria	162 residents 20 places al Centre de Dia
Fundació Ignacio Wallis Residència Reina Sofia	Privada	C. María Teresa Leon, 1, 07800 Eivissa, Illes Balears	24 hores	Residència de gent gran Assistència mèdica Farmàcia Atenció social	-

Figura 9. Residències de gent gran. Font: Ajuntament d'Eivissa. Elaboració pròpia.

2.3.2. Entitats i nuclis de població

Segons el Nomenclàtor establert per l'Institut Nacional d'Estadística (INE, 2023), les unitats poblacionals que componen el municipi d'Eivissa són les següents:

Nom del nucli	Població censada	Vies d'accés
Eivissa	51.770	EI-600; EI-20; EI-300; EI-700; EI-800B
Disseminat	226	Carretera secundària sense pavimentar i vies rurals connectades al c/ Pedro Lafayo i EI-20
TOTAL	51.996	

Figura 10. Dades censals nuclis habitats. Font: INE, 2023. Elaboració pròpia.

Des d'una perspectiva operativa per a la gestió d'emergències i evacuació, s'ha utilitzat una divisió dels nuclis amb algunes variacions, tenint en compte la informació disponible al l'Institut Cartogràfic i Geogràfic de les Illes Balears (ICGIB) així com la informació relativa als barris d'Eivissa. Tenint en compte això, s'han afegit els nuclis de població següents:

Nom del nucli	Vies d'accés
Dalt Vila - sa Penya - la Marina	Carrer Lluís Tur i Palau, carrer de Joan Roman, ptge. de Simó Pouet i portal de ses Taules
Talamanca – s'Illa Grossa – cap Martinet	Avinguda 8 d'Agost, carrer de ses Feixes, carrer d'Ibosim, carrer de Jesús, passeig Joan Carles I i avinguda de Santa Eulària des

	Riu
Blanca Dona	Camí vell Sant Matreu, C. Cas Raspallar i EI-600
Can Bufí	Carretera de Sant Antoni, carrer Pedro Lafayo i carrer Río Grande
Casa Mut – Casa Escandell	Carretera de Cas Mut i EI-20
Disseminat Eivissa	Camins secundaris no pavimentats des d'EI-20, i camins secundaris i vies rurals des de C/ de Pedro Lafayo
Can Serres – Ca n'Escandell – Can Cantó	Av. Sant Josep de sa Talaia, EI-10, carrer des Cubells, carrer des Jondal i EI-800 B
Can Sifre	EI-700 i EI-20
Cas Serres – Can Cantó	EI-10, Av. de Sant Jordi i EI-800 A
Platja d'en Bossa – es Viver – ses Figueretes	EI-800 A, EI-10, av. de Sant Jordi i av. Pere Matures Noguera
Es Soto – Puig des Molines – Barris centrals	E-10, EI-800 A, av. d'Espanya, avinguda d'Ignatius Wallis i avinguda de Santa Eulària des Riu
Can Misses – sa Joveria	E-10, carrer de Corona, E-20 i C/ des Cubells

Figura 11. Nuclis de població del municipi afegits per a la gestió de l'emergència. Font: ICGIB i PNOA.
Elaboració pròpia.

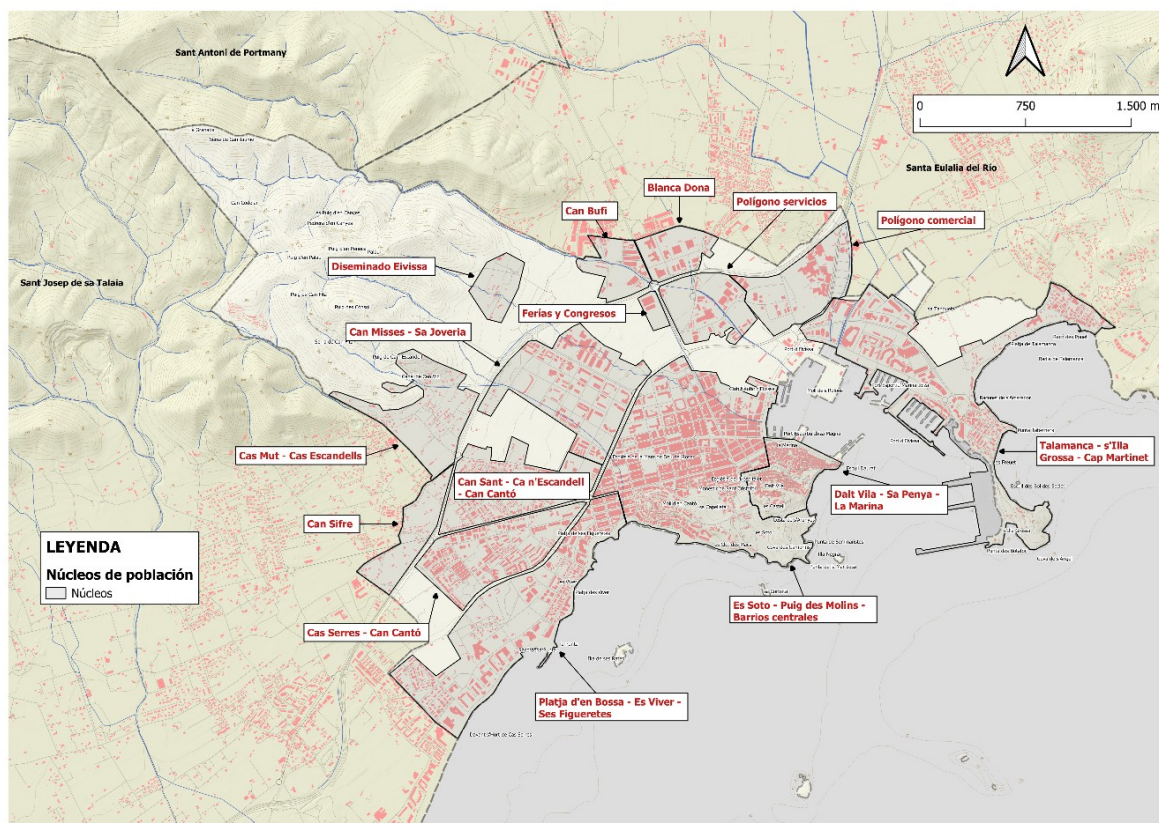

Figura 12. Nuclis del municipi d'Eivissa. Font: Elaboració pròpia

3. ANÀLISI DEL RISC

En aquest apartat s'indiquen els principals riscos que, per les característiques geogràfiques del municipi i d'acord amb la qualificació del risc realitzada els plans especials i procediments de les Illes Balears, afecten el terme municipal d'Eivissa.

3.1. Incendis forestals

El Pla Especial davant del risc d'Incendis Forestals a les Illes Balears (INFOBAL) determina que el municipi d'Eivissa compta amb una superfície forestal de 284,38 ha; si prenem com a referència la capa ZAR, ens trobam amb una superfície de 284,48 ha, la qual cosa és deguda a l'abandó de cultius i zones antigament explotades que passen a considerar-se com a terreny forestal. D'altra banda, hem de tenir en compte que el nucli urbà d'Eivissa és proper a les zones forestals o ZAR, i està dins la zona d'interfície urbà-forestal.

La massa forestal del municipi es troba pràcticament al nord-oest del seu terme municipal, en relació amb el sistema muntanyós de sa Serra Grossa i a l'Àrea protegida de ses Feixes, Talamanca. La vegetació que envolta el municipi d'Eivissa es tracta en general de pinedes i savinars de *Pinus halepensis* i *Juniperus phoenicea*, acompanyat d'un estrat arbustiu amb algunes variants degut a les condicions locals del terra i els microclimes creats.

Majoritàriament, es tracta d'espècies joves, la qual cosa té la seua explicació en les accions antròpiques i l'abandonament gradual de les activitats agrícoles de l'illa, provocant que el que al principi es tractava d'un camp de cultiu, acabi sent reforestats per aquesta massa de forma natural. D'altra banda, a mesura que ens acostam a la costa no trobam gairebé vegetació, cosa que és deguda a l'explotació de lloc per a l'edificació i el turisme.

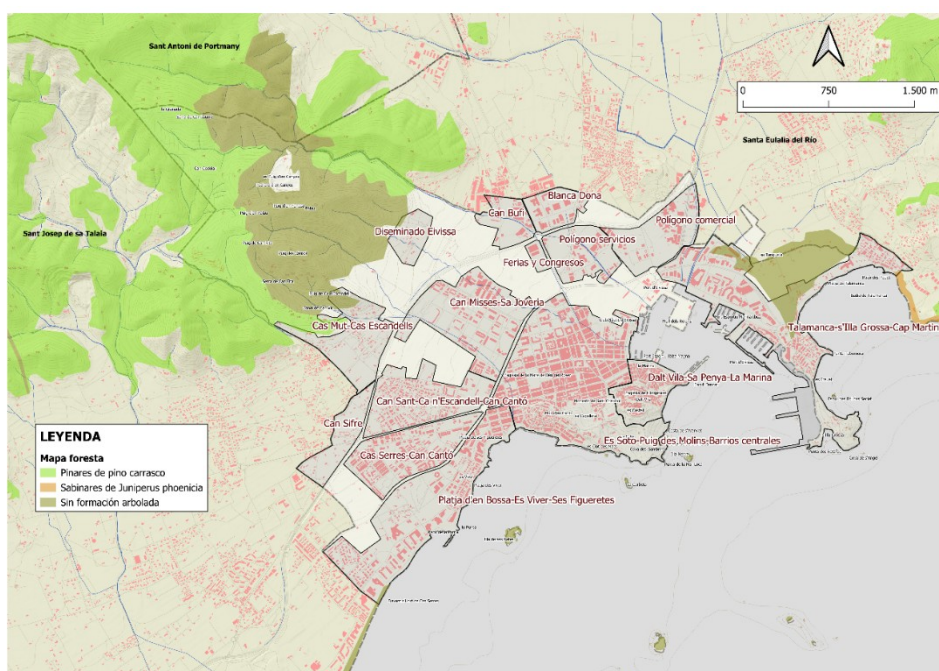

Figura 13. Massa forestal del municipi. Font: Mapa Forestal d'Espanya. Elaboració pròpia.

Al costat d'això, l'INFOBAL realitza una prioritització dels plans municipals en funció de la superfície forestal catalogada com a Zona d'Alt Risc (ZAR), concretament fa referència al fet que és obligatori disposar d'un pla d'actuació d'àmbit local d'emergència per incendis forestals si:

- Hi ha un percentatge del 50% de superfície en risc alt, molt alt i extrem respecte del total de la superfície municipal.
- Els municipis amb urbanitzacions en perill d'incendi forestal segons la Guia per a la redacció de plans municipals de protecció civil.

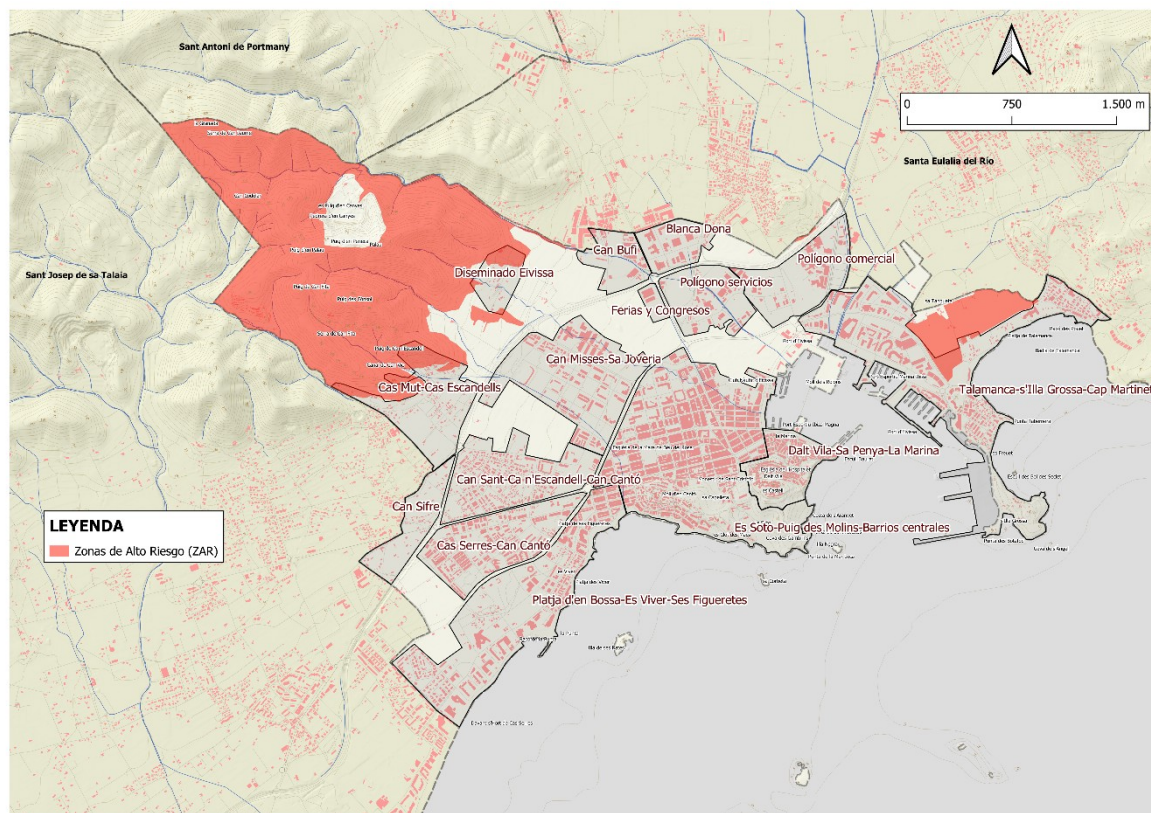

Figura 14. Zones d'Alt Risc (ZAR). Font: INFOBAL. Elaboració pròpia.

En el cas d'Eivissa, el municipi compta amb una categorització moderada com a Zona d'Alt Risc (ZAR). Això és degut al fet que, davant de les 1.101,3 ha de superfície que tendria tot el municipi, 284,48 ha són considerades com ZAR; d'altra banda, el municipi d'Eivissa presenta una zona urbana àmplia gairebé sense vegetació. D'això, se'n pot extreure que no és obligatori redactar un pla d'actuació municipal davant de risc per incendis forestals, però sí recomanable.

3.2. Risc d'accidents greus en què intervenguin substàncies perilloses (SEVESO)

Dins dels elements que poden arribar a provocar un incendi, s'han de tenir en compte les instal·lacions industrials on, a causa de les seues substàncies potencialment perilloses, podrien arribar a generar aquest incident.

Al IV Pla general de defensa contra incendis forestals de les Illes Balears, aquestes instal·lacions es poden classificar com de Nivell Superior i de Nivell Inferior, trobant a Eivissa un total de tres.

Instal·lacions SEVESO de Nivell Inferior	
Nom	Substància
CLH Eivissa	Querosè, dièsel, benzina
Central Tèrmica d'Eivissa	Dièsel
Gas Eivissa, S.A.	Butà, propà

Figura 15. Registre instal·lacions SEVESO a Eivissa. Font: IV Pla general de defensa contra incendis forestals de les Illes Balears. Elaboració pròpia.

3.3. Risc per inundacions

El Pla Especial davant del risc d'inundacions a les Illes Balears (INUNBAL) determina que els municipis que tinguin ARPSI (Àrees de risc potencial significatiu d'inundació) han de redactar un PAM d'inundacions. El municipi d'Eivissa compta amb tres ARPSI (dos d'origen marí coincidint un amb la platja d'En Bossa, des Viver i ses Figueretes - ES110_ARPSI_0032- i una altra en què es trobaria que al llarg del port i platja de Talamanca - ES110_ARPSI_0025- i una d'origen) - ES110_ARPSI_03441-01_ZFP-), a més d'una gran zona potencialment inundable que afecta en gran mesura el municipi, per la qual cosa té la **obligació** de redactar el PAM IN. El contingut del pla s'emmarca seguint l'estructura marcada al Pla Especial davant del risc d'inundacions (INUNBAL) estructurat com a Pla director, així com al Pla Hidrològic de la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears aprovat pel Reial Decret 49/2023, de 24 de gener.

De la mateixa manera, estableix que els titulars d'aquelles infraestructures hidràuliques la classificació de les quals sigui A o B, han d'elaborar un pla d'emergència per accident o trencament d'una presa o bassa. En el cas del municipi d'Eivissa, no es troba afectat per cap instal·lació d'aquest tipus.

L'escorrentia s'estructura en barrancs semiàrids de caràcter espasmòdic que romanen secs la major part de l'any, sent el curs fluvial més important del municipi el torrent de Llanera; el qual és l'únic considerat massa d'aigua pel pla especial davant del risc d'inundacions de les Illes Balears perquè presenten aigua a la llera durant més de 5 mesos a l'any. D'altra banda, l'INUNBAL explica que les planes d'inundacions més grans són als voltants d'Eivissa, per la qual cosa cal sumar aquest risc al dels torrents.

De fet, el risc d'inundació que presenta el terme municipal és el que sorgeix al port d'Eivissa, la desembocadura i el curs final del torrent de Llanera, i la platja de Talamanca.

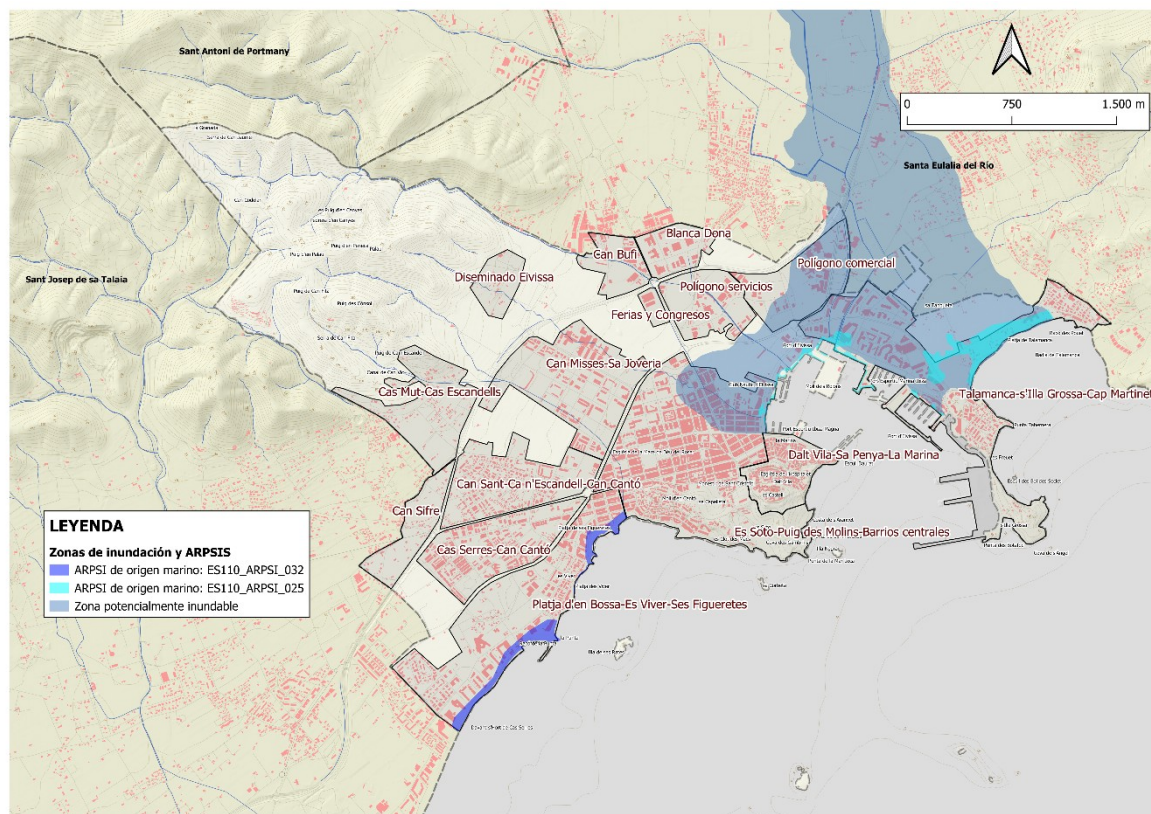

Figura 16. Zones inundables d'Eivissa. Font: IDEIB i MAPAMA. Elaboració pròpia.

Atenent un registre realitzat des del 2011 fins al 2023, s'han registrat un total de 15 inundacions al municipi d'Eivissa, les quals, juntament amb efectors, es registren a la taula següent.

Any	2021	2020	2019	2017	2016	2015	2014	2013	2012	Total
Nbre. Inundacions	1	1	1	3	1	2	2	1	3	15
Equipament afectat	4	0	1	4	3	23	25	0	8	68
Infraestructura afectada	7	0	3	2	3	8	9	0	4	36
Serveis bàsics afectats	0	0	0	1	3	0	1	1	2	8
Habitatges afectats	0	0	1	0	0	0	1	0	0	2
ferits	0	0	0	0	1	0	3	0	0	4

Figura 17. Registre accidents generats per inundacions a Eivissa. Font: INUNBAL. Elaboració pròpia.

3.4. Sísmic

El Pla Especial davant del risc sísmic de les Illes Balears (GEOBAL) estableix que el municipi d'Eivissa té una intensitat adoptada esperada per a un període de retorn de 500 anys de 5,3. A més, segons el Mapa de perillositat sísmica d'Espanya del 2015, el municipi té una acceleració sísmica entre 0,03 i 0,02 g.

Els municipis amb una intensitat igual o superior a VI per a un període de tornada de 500 anys tenen la recomanació de realitzar un estudi de vulnerabilitat de les seues edificacions i una zonificació en funció del tipus de roca. Igualment, es recomana fer una catalogació dels edificis

singulars o d'especial importància.

La tectònica de les Illes Balears s'ha dividit en sis zones, i l'illa d'Eivissa ocupa el número sis. Aquest lloc es caracteritza per gruixos corticals a causa de la compressió Alpina i d'una escorça continental aixecada per falles d'orientació nord-sud i est-oest. Observant les característiques del terreny de l'illa d'Eivissa, es pot comprovar que els afloraments de roques són susceptibles d'una vibració més gran, els quals s'estenen al llarg de l'illa a causa de la gran quantitat de sediments quaternaris que es troben a les zones costaneres.

A aquesta zona, no es té constància de cap sisme en èpoques històriques ni en l'època instrumental. D'altra banda, els terratrèmols que s'han notat tenen el seu origen al nord d'Àfrica, a la zona de la Bètica o al Canal de Mallorca, tot i que en cap moment no sembla que hagin arribat a superar la intensitat V segons l'escala MSK. Aquesta intensitat s'espera per als propers 500 anys al municipi d'Eivissa, però a causa de la inexistència d'informació sobre activitat sísmica a la zona i allò que s'ha pogut registrar no provenia de la zona, es determina que presenta un risc mitjà-baix.

En conclusió, i com ve recollit en aquest pla, el municipi **no té l'obligació** d'elaborar un Pla d'actuació municipal davant del risc sísmic.

3.5. Risc en el transport de mercaderies perilloses

El port d'Eivissa és el punt d'inici per al transport de mercaderies perilloses a l'illa. Per aquest lloc, el transport més gran es relaciona amb els combustibles de la classe 3, líquids inflamables, i la classe 2, en què es troben els gasos inflamables; a allò que podem sumar la classe 9, matèries i objectes perillosos diversos, encara que en menor mesura que les anteriors.

Si observam el trànsit de mercaderies perilloses per l'illa d'Eivissa, es pot observar que el 98,17% pertany a la Classe 2 i Classe 3. Per tant, el risc més gran pel que fa al TTMPP correspon a les dues classes.

A l'illa d'Eivissa, la majoria del transport és a través de la carretera Eivissa-Sant Antoni, EI-600, i entre el port d'Eivissa i els llocs d'emmagatzematge situats a Jesús, EI300. D'altra banda, hi ha a més un segon transport als usuaris finals que afecta per capil·laritat la resta de la xarxa viària.

Atenent el MERPEBAL, es divideix la xarxa viària en zones i subzones, donant lloc a la classificació següent que afectaria el municipi d'Eivissa:

Llocs de transport de mercaderies perilloses			
Subzona	Zona a què pertany	Nivell	Producte
Eivissa St. Rafel	EI-600	Alt	Gasolina/gasoil
Eivissa	EI-300	Molt Alt	
Eivissa St. Rafel	EI-600	Molt Alt	Gas
Eivissa	EI-300	Molt Alt	

Figura 18. Llocs de transport de mercaderies perilloses al terme municipal d'Eivissa. Font: MERPEBAL. Elaboració pròpia.

El transport de gas se centra principalment entre el port d'Eivissa i els llocs d'emmagatzematge

situats a Jesús ia la carretera de Sant Antoni. El MEPERBAL divideix els accidents en diferents tipus. Per poder entendre a què fem referència amb els tipus d'accidents s'explica el següent:

- Tipus 1: Avaria o accident en què el vehicle o comboi de transport no pot continuar la marxa, però el contingent de les matèries perilloses està en perfecte estat i no s'ha produït bolcada o descarrilament.
- Tipus 2: Com a conseqüència d'un accident, el contingent ha patit desperfectes o s'ha produït bolcada o descarrilament, però no hi ha fuga o vessament del contingut.
- Tipus 3: Com a conseqüència d'un accident, el contingent ha patit desperfectes i hi ha fuga o vessament del contingut.

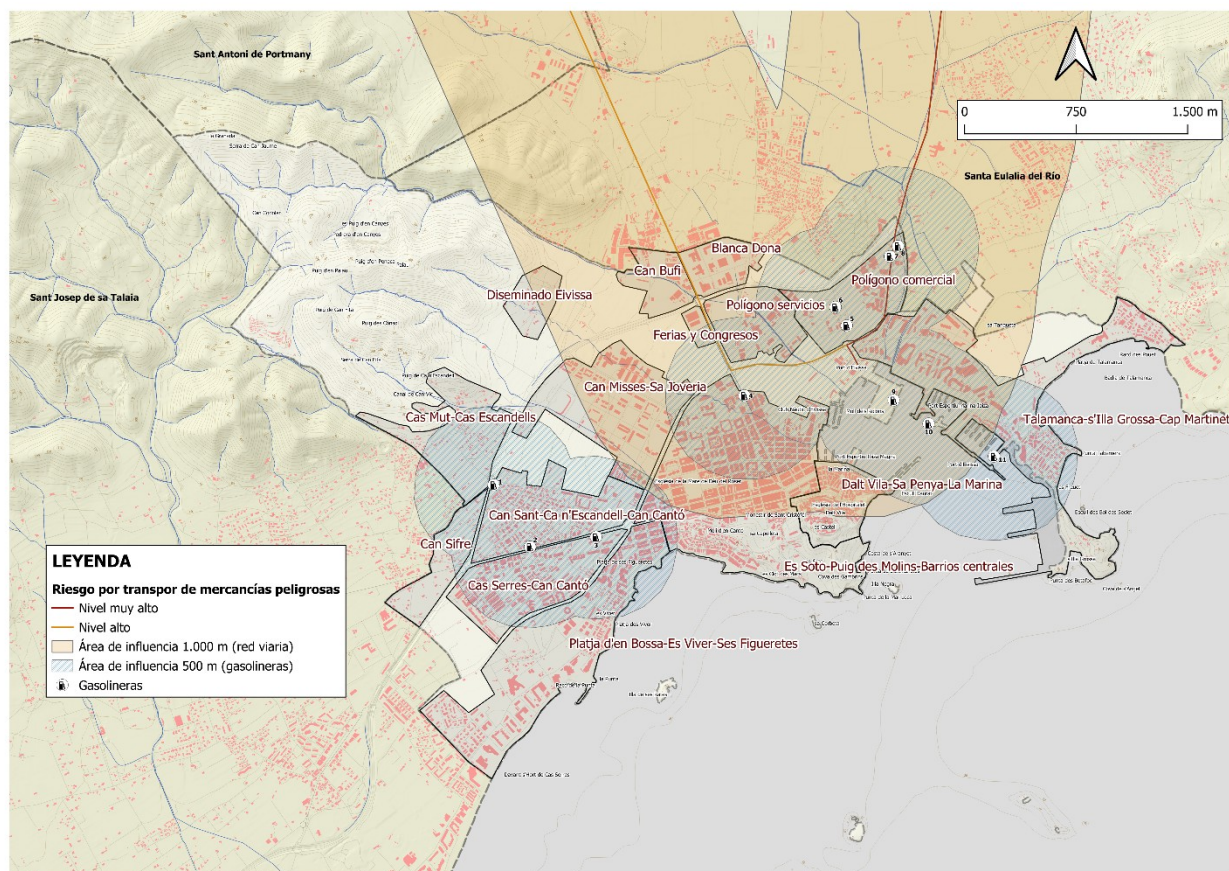

Figura 19. Llocs de transport de mercaderies perilloses al terme municipal Eivissa. Font: MEPERBAL. Elaboració pròpia.

Tot seguit, es genera una taula amb els accidents registrats a Eivissa.

Accidents de MMPP a Eivissa			
Any	Lloc	Producte	Tipus d'accident
2022	EI-600	Butà-propà	1
2021	Cami des Cas Ferró	Gasoil	1

2020	Avinguda 8 d'agost	gasolina	1
2018	EI-600	Butà (bombones)	1
2017	Avda. de la Pau	Butà (bombones)	1

Figura 20. Registre accidents de MMPP a Eivissa. Font: Merpebal.Elaboració pròpia.

Al terme municipal, i al costat dels seus límits, hi ha les gasolineres següents:

Nom	Localització (direcció / coord.)	Gerent	Elements a la zona propera	Distància (m)
Galp	Av. Sant Josep de sa Talaia, 42, 07800 Eivissa, Illes Balears	Galp	Barris de Can Sant, Ca n'Escandell, Cas Serres i Can Cantó	Ràdio de 500 m
Estació de servei Repsol	Av. Sant Josep de sa Talaia, 4, 07800 Eivissa, Illes Balears	Repsol	Barris de Can Sant, Ca n'Escandell, Cas Serres, Can Cantó, és Viver, ses Figueres i és Clot	Ràdio de 500 m
CIB	Carrer Can n'Escandell, 62, 07800 Eivissa, Illes Balears	Carburants Eivissa	Barris de Ca n'Escandell, es Putxet, Cas Mut i lleugerament Can Sifre	Ràdio de 500 m
Closca	Avinguda d'Ignasi Wallis, 58, 07800 Eivissa, Illes Balears	Closca	Barris de sa Real, es Llimoners, es Palmer, Can Bellet, es Pratet, es Prat de Vila, sa Joveria, Cas Dominguets i lleugerament Ca na Glaudis	Ràdio de 500 m
Estació de servei Rotonda - Cepsa	Alcalde Bartolomeu Rosello, 2 - Via Ronda Eivissa, Passeig Marítim S/n, 07800 Eivissa, Illes Balears	CEPSA	Barris d'es Gorg, Ca na Glaudis, es Prat de Vila, Can Bernat, Passeig Marítim, d'Hort de sa Fruita, es Clot d'en Llaudis i lleugerament es Raspallar.	Ràdio de 500 m
Autonetoil Eivissa	C/ Mayor Sala Bartomeu Rosselló, 9b, 07800 Eivissa, Illes Balears	Autonetoil	Barris d'es Gorgo, Ca na Glaudis, es Prat de Vila, Can Bernat, Passeig Marítim, d'Hort de sa Fruita, es Clot d'en Llaudis i es Raspallar.	Ràdio de 500 m
Repsol	c	Repsol	Barris de Can Bernat, és Clot d'en Llaudis i, lleugerament, s'Hort de sa fruita	Ràdio de 500 m
Repsol	Av. de Sant Joan de Labritja, 52, 07800, Illes Balears	Repsol	Barris de Can Bernat i es Clot d'en Llaudis	Ràdio de 500 m
Moll Ro-Ró	971 310 611	Moll comercial	Molls Comercials, 07800 Eivissa	Ràdio de 500 m
Moll Marina Eivissa	971 318 040	Port Marina Eivissa	Passeig Joan Carles I, 20, 07800 Eivissa	Ràdio de 500 m
Moll Botafoc Eivissa	971 312 231	Port Botafoc	Av. de Joan Carles I, 23, 07800 Eivissa	Ràdio de 500 m

Figura 21: localització de benzineres al terme d'Eivissa i properes a aquest. Font: Google maps. Elaboració pròpia.

Alhora, el MERPEBAL determina que els municipis on s'ubiquen zones i subzones de nivell alt o molt alt, com és el cas d'Eivissa, presenten **obligació** de redactar el Pla d'Actuació Municipal de Mercaderies Perilloses orientat a la prevenció i la intervenció davant de possibles accidents de

TTMP sense perjudici. En aquest pla, s'establirà l'organització i els procediments d'actuació dels municipis i altres entitats locals i serveis amb la finalitat de contrarestar els efectes que puguin generar els accidents de transport de mercaderies perilloses.

3.6. Risc per concentració de masses

Al terme municipal d'Eivissa destaquen, al llarg de l'any, les festes/esdeveniments següents que poden produir concentracions de masses:

Festes populars i possibles concentracions de masses	Data aproximada	Lloc/coordenades
Setmana Santa	Setmana Santa	Al llarg del port i Platja d'en Bossa
Eivissa Medieval	2n cap de setmana de maig de dijous a diumenge	Recinte emmurallat de Dalt Vila i rodalies
Festes patronals en honor a Santa Maria i Sant Ciríac	29 de juliol - 31 d'agost	Al voltant de tot el terme municipal. Alguns punts són el parc de la Reina Sofia, parròquia de Santa Creu, passeig de Joan Carles I i passeig Vara de Rey, Catedral d'Eivissa, església de Sant Elm, platja de Talamanca i ses Figueretes...
Focs artificials Santa Maria	15 d'agost	Platja de ses Figueretes
Focs artificials Sant Ciriac	8 d'agost	Andanes del Port fins a plaça de sa Riba i tot el passeig Marítim que envolta la badia d'Eivissa
La Nit de Sant Joan	23 de juny	Platja Talamanca, platja de ses Figueretes i platja d'en Bossa
Fira d'atraccions de Nadal	22 de novembre-12 gener	Aparcament de sa Joveria
Tradicional Mercat de Nadal	30 de novembre-6 de gener	Passeig de Vara de Rey
Gran festa de Cap d'Any	31 de desembre	Passeig de Vara de Rey i Plaça del Parc
Cavalcada de Reis	5 de gener	Des del port d'Eivissa fins a Vara de Rey
Carrer Carnaval	Última setmana Febrer	Centre d'Eivissa
Cimera Internacional de Música	Abril	Bastió de Santa Llúcia
Festival de Jazz d'Eivissa	Primera setmana de setembre	Diferents espais a l'aire lliure: baluards de Dalt Vila
Concert en viu de DJ SOLOMUN	2 setmana de setembre	Plaça de sa Riba i Andanes del Port
Zona de festa	Mesos de temporada alta: abril-octubre	Platja d'en Bossa, Pacha. Port, avinguda Bartomeu Roselló

Figura 22. Festes populars al municipi d'Eivissa al llarg de l'any. Font: Ajuntament d'Eivissa. Elaboració pròpia.

3.7. Risc d'accident industrial

Al terme municipal d'Eivissa hi ha una empresa coneguda com Herbusa que emmagatzema i/o manipula productes peril·losos i que podrien generar un risc d'accident industrial. L'activitat principal d'aquesta empresa és la gestió de residus peril·losos i no peril·losos a Eivissa. A més, al municipi hi ha polígons industrials i comercials que s'han de tenir en compte: des Gorg, Can Bernat i Can Boffí.

3.8. Risc de fenòmens meteorològics adversos

Els fenòmens meteorològics adversos a les Illes Balears no són un succés aïllat, ja que són diversos els butlletins emesos pel Centre Territorial de les Illes Balears fent referència a pluja, neu, vent i vent al mar. Tot i que les onades de fred i de calor extrema són poc freqüents, en alguna ocasió es poden registrar valors extrems tant en les temperatures màximes com en les mínimes.

Pel que fa a les precipitacions intenses, al territori de les Illes Balears són possibles els xàfecs que deixen grans quantitats en 24 hores com el que va passar el 1985 a l'illa d'Eivissa, a causa d'un nucli tempestuós que va registrar la precipitació més intensa mai registrada (281 mm a Santa Eulària des Riu).

Finalment, pel que fa als vents, el METEOBAL únicament fa referència als vents generals de l'illa d'Eivissa, afirmant que destaquen els de component sud-oest i est, predominant a l'estiu aquests darrers.

3.9. Risc per contaminació d'aigües marines

Aquest risc no és objecte de decret per l'annex del Reial decret 524/2023, de 20 de juny, pel qual s'aprova la Norma Bàsica de Protecció Civil. Tot i així, es considera d'interès incloure en aquest PEMU una petita caracterització del risc per dimensionar la seva possible afecció al municipi.

El risc d'aquesta pol·lució resideix sobretot en la produïda per un port, indústria litoral, terminal marítima o instal·lació mar endins. Si aquesta amenaça no pogués ser continguda pels mitjans disponibles del Pla Interior de Contingència, es duria a terme l'activació del Pla Especial de Contingència per Contaminació Accidental d'Aigües Marítimes de les Illes Balears (CAMBAL); realitzat per poder fer front a aquests riscos.

A causa de la naturalesa física on es troba ubicat el municipi d'Eivissa, aquest municipi es veu afectat, tant quantitativament com qualitativament, pel risc de contaminació marina. En aquest cas, al municipi d'Eivissa el pot arribar a afectar tota activitat relacionada amb el port de la localitat i les benzineres que s'hi troben. És una zona on poden aparèixer abocaments de líquids provinents d'aquests llocs o fins i tot dels mateixos vaixells que s'hi troben amarrats o en trànsit.

D'altra banda, i sumat a l'anterior, a la zona coneguda com a platja de Talamanca es troba ubicat un emissari que, sembla, compta amb fissures al llarg del seu recorregut i en alguna ocasió han aparegut deixalles d'origen antròpic a l'aigua. Per respondre-hi es compta amb barreres per contenir-ho.

3.10. Plans d'autoprotecció

Al municipi es realitzen plans d'autoprotecció als esdeveniments com festes, concerts o esportius amb una assistència de més de 2.000 persones. A continuació, es presenta la llista d'edificacions i esdeveniments que disposen de Pla d'Autoprotecció al municipi d'Eivissa:

Nom	Observacions
Edifici CETIS	Actualment s'està fent un Pla d'autoprotecció conjunt de totes les torres i de l'estació d'autobusos
Centre Cultural Can Ventosa	-
Estadi de futbol Palladium, Can Misses i pista municipal d'atletisme	Redactant els plans actualment
Eivissa Medieval	Redactat per l'ajuntament
Cavalcada de Reis	-
Carrer Carnaval	-
Festes patronals	-
Festivals de música.	-
Gasoducte de transport primari Calibi	Elaborat per Redexis el 2023 Ref. 21/911/310028

Figura 23. Plans d'autoprotecció. Font: Ajuntament d'Eivissa. Elaboració pròpia.

4. ESTRUCTURA I ORGANITZACIÓ

En aquest apartat es defineixen els possibles escenaris d'emergència i els càrrecs que assumiran les diferents responsabilitats. A l'annex II del present Pla, es presenten les dades de totes les persones i organismes intervinents als esquemes organitzatius, facilitant l'operativitat en cas d'activació.

4.1. Estructura segons fases de l'emergència

Les emergències són episodis de naturalesa molt diferent i l'evolució dels quals depèn de multitud de factors de diversa índole. En funció de la intensitat i la capacitat d'afectació, donarà lloc a diferents fases d'emergència que seran el resultat d'incrementar les capacitats operatives de resposta. A cada nivell o situació d'emergència, doncs, correspondrà un esquema organitzatiu diferent.

La classificació de les fases d'emergència permet una resposta organitzada i adaptada a la gravetat i la naturalesa de l'incident. Les fases es defineixen segons l'evolució del risc i el seu escalament permet l'activació progressiva de recursos i s'alineen amb les situacions operatives 0, 1 i 2

4.1.1. Situació operativa 0

La situació operativa 0 correspon a una emergència inicial, definida per l'aparició de danys lleus o molt localitzats que poden ser abordats amb els recursos propis del municipi, sense necessitat de sol·licitar suport extern. Aquesta fase representa el nivell de resposta bàsica, orientada a la contenció i control de la situació abans que escali cap a fases de major gravetat.

En aquesta fase, la resposta se centra en la vigilància activa i la preparació de recursos locals. Els serveis municipals d'emergència i protecció civil adopten mesures de monitorització i d'observació contínua, assegurant un control rigorós sobre l'evolució de l'esdeveniment. D'acord amb el PLATERBAL, s'activen mecanismes de seguiment i avaluació, amb la finalitat de detectar aviat qualsevol canvi en la situació que pogués requerir una intensificació dels esforços de resposta. Això inclou la mobilització preventiva d'alguns recursos que facilitin la protecció de la població i dels béns essencials del municipi.

L'organització en aquesta fase segueix un esquema definit al PLATERBAL, on s'estableix una coordinació mínima operativa entre els diferents serveis d'emergència. Aquest esquema està dissenyat per facilitar la comunicació àgil i la supervisió contínua, mantenint els equips en estat d'alerta i preparats per a una escalada ràpida cap a una situació operativa 1 en cas que el risc s'intensifiqui.

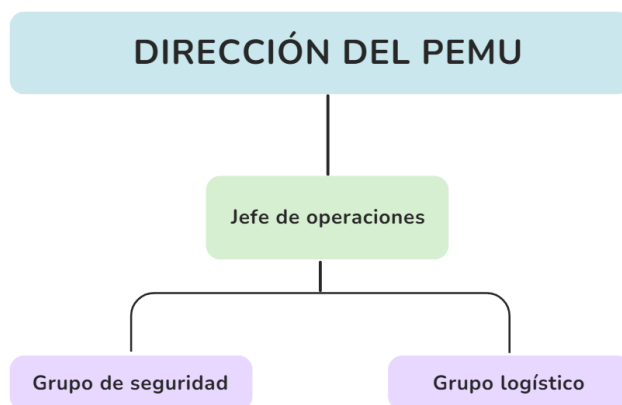

Figura 24. Esquema organitzatiu al Situació operativa 0. Font: PLATERBAL. Elaboració pròpia.

4.1.2. Situació operativa 1

La transició a la situació operativa 1 serà activada pel cap d'operacions, que assessora el director del PEMU sobre la necessitat d'escalar el nivell de resposta. La comunicació d'aquesta fase, realitzada pel SEIB112, implica un desplegament progressiu i organitzat dels mitjans sol·licitats, amb una actualització constant sobre l'evolució de la situació i la disponibilitat de recursos.

La situació operativa 1 es declara quan l'emergència local presenta un impacte significatiu i requereix la mobilització de recursos externs no adscrits al municipi. Aquesta fase indica que encara que la situació pot ser controlada inicialment pels recursos municipals, cal anticipar-se a una possible escalada o a una durada prolongada de l'incident. L'activació de recursos externs es gestiona a través d'una sol·licitud directa al SEIB112, realitzada pel director del PEMU o la persona en qui delegui, mantenint-lo com a responsable principal de la direcció de l'emergència.

En aquesta fase, l'Ajuntament mobilitza els recursos de protecció civil i les brigades locals. Aquestes mobilitzacions inclouen, a més dels recursos propis del municipi, aquells de titularitat autonòmica o privada que complementin les capacitats locals. Segons el PLATERBAL, en aquesta fase l'autoritat municipal es manté al capdavant, i tots els mitjans externs operen sota les directrius de l'alcalde, que manté la responsabilitat de direcció i coordinació. La mobilització de recursos externs s'integrarà en els grups operatius del PEMU, seguint la metodologia dels seus comandaments.

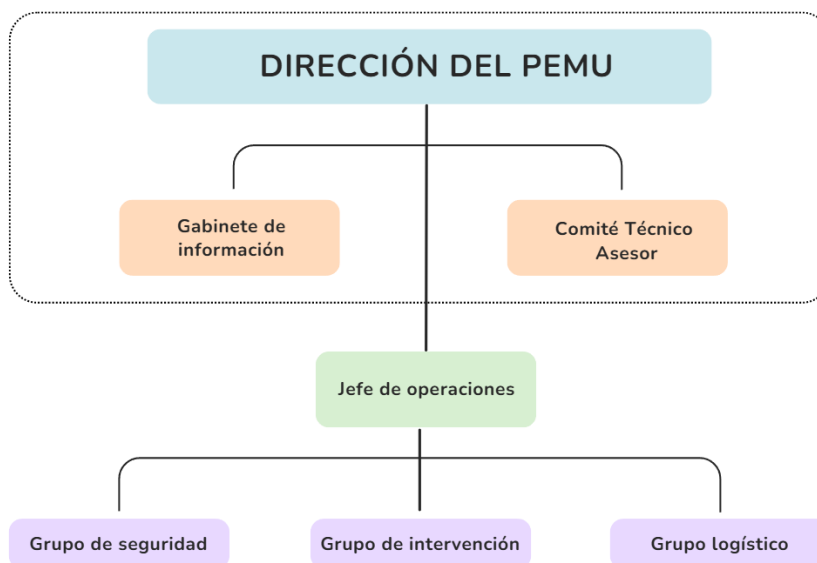

Figura 25. Esquema organitzatiu en situació operativa 1. Font: PLATERBAL. Elaboració pròpia.

L'esquema organitzatiu en la situació operativa 1 detalla l'estructura dels grups operatius, que inclouen tant els recursos municipals com els externs, sota una jerarquia que assegura el compliment dels protocols d'intervenció.

4.1.3. Situació operativa 2

La situació operativa 2 s'activa en emergències la magnitud, gravetat o extensió de les quals superen els recursos i les capacitats de resposta de l'àmbit municipal i requereixen el desplegament complet del PLATERBAL o la intervenció dels plans especials de protecció civil de la comunitat autònoma. Aquesta situació inclou emergències que afecten diversos municipis, fent necessària una gestió supramunicipal dels recursos i una coordinació avançada dels mitjans disponibles.

Quan una emergència s'intensifica fins al punt de desbordar la capacitat operativa local, el director del PEMU, o si escau el Govern de les Illes Balears a través del director del PLATERBAL, i canalitzant les comunicacions mitjançant el SEIB112, activarà la situació operativa 2. Aquesta activació implica que la Direcció General d'Emergències i Interior assumeixi la responsabilitat de la direcció. estructura operativa més àmplia. En aquest nivell, els recursos municipals s'adaptaran i s'operaran sota les directrius del PLATERBAL, ajustant-ne les funcions dins l'esquema organitzatiu autonòmic.

A la Situació Operativa 2, es reubiquen els càrrecs i personal del municipi dins de l'estructura de comandament del PLATERBAL o del pla especial activat, assegurant una coordinació integral. Això requereix definir els rols i les funcions de cada grup operatiu i assegurar canals de comunicació i localització efectius. En aquesta fase, els càrrecs municipals s'integraran al departament directiu del PLATERBAL, mentre que els altres agents implicats assumiran rols específics sota la supervisió del Director Tècnic d'Operacions de Protecció (DTOP).

En funció de la naturalesa del risc, com ara inundacions o incendis forestals, la resposta a la Situació Operativa 2 pot requerir la intervenció de plans específics de la comunitat autònoma, com ara el Pla Especial davant del Risc d'Inundacions (INUNBAL) o el Pla Especial de Protecció Civil d'Emergències per Incendis Forestals (INFOBAL). Aquests plans especials estableixen procediments, recursos i responsabilitats per respondre a emergències de gran complexitat,

garantint una actuació estructurada i eficient.

L'esquema següent explica de manera genèrica com s'estableix l'organització operativa a la situació operativa 2 en el cas d'activació del PLATERBAL. Això no obstant, cal posar de manifest que, en altres casos on s'activi un pla especial com ara l'INFOBAL, aquesta estructura podrà ser modificada.

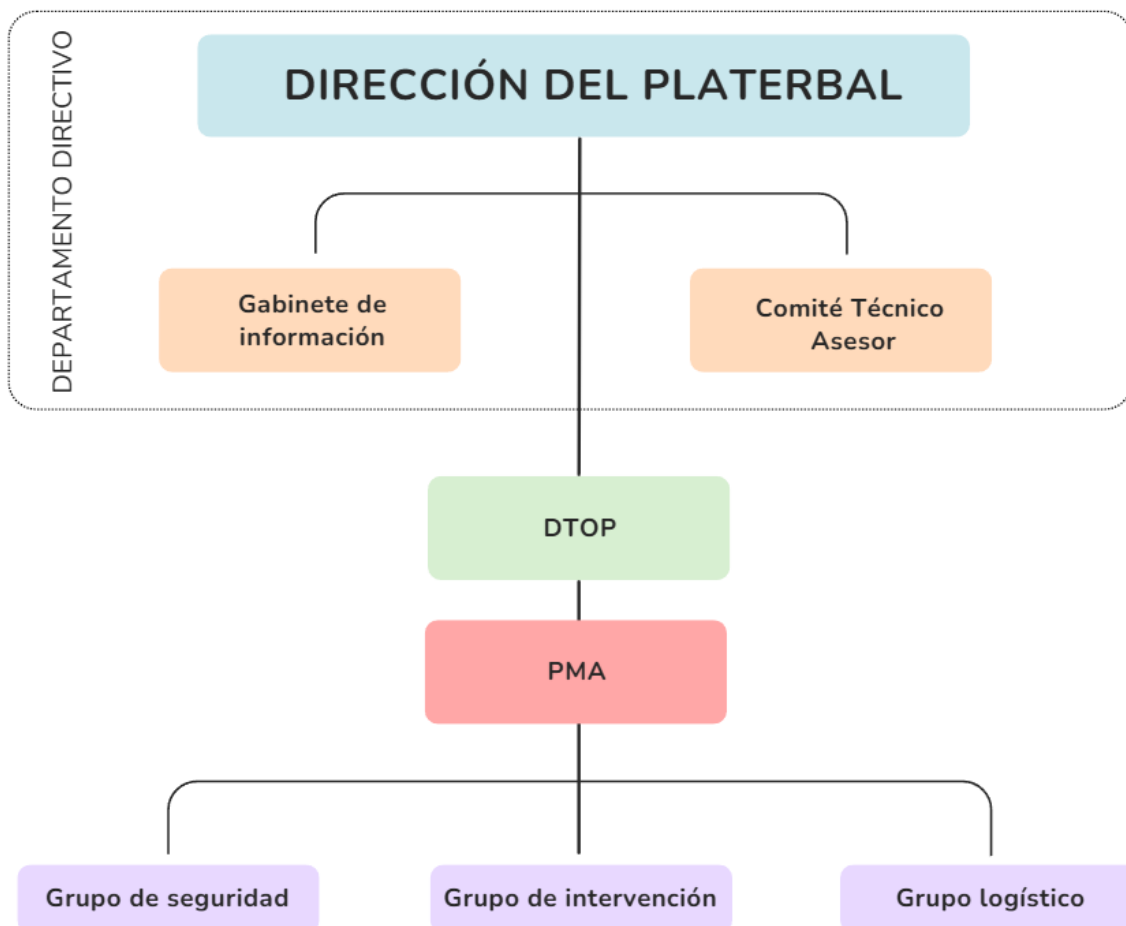

Figura 26. Esquema organitzatiu al Situació operativa 2. Font: PLATERBAL modificat nova normativa bàsica. Elaboració pròpia.

4.2. Funcions i organització

El Pla d'Emergència Municipal (PEMU) d'Eivissa estableix una estructura organitzativa detallada per a la gestió d'emergències, assignant funcions específiques a cadascun dels actors implicats. Aquest apartat defineix les responsabilitats i les competències clau del director del PEMU i el seu equip operatiu. La figura del director, generalment ostentada per l'alcalde o alcaldessa del municipi, centralitza la presa de decisions estratègiques i la coordinació de recursos locals per garantir una resposta ràpida i eficaç en situacions d'emergència.

El propòsit d'aquesta organització és assegurar la implementació correcta del PEMU en totes les fases, des de l'activació fins a la finalització de l'emergència, promovent la protecció de la població i el maneig dels riscos de manera proporcional i eficient.

L'estructura aquí descrita respon a les directrius establertes a la Llei 3/2006 de Gestió d'Emergències de les Illes Balears, reforçant la importància d'una direcció organitzada, amb responsabilitats clares i canals de comunicació definits, per protegir la població i mitigar els efectes de les emergències a Eivissa.

4.2.1. Adreça del PEMU

La direcció del Pla d'Emergència Municipal (PEMU) a Eivissa correspon al **alcalde** del municipi, que podrà delegar aquestes funcions en una persona designada. Les responsabilitats del director del PEMU inclouen coordinar totes les actuacions relacionades amb l'emergència a l'àmbit local i garantir la implementació eficaç del pla de resposta. Entre les principals funcions del director es troben:

- L'activació i la desactivació del PEMU. El director és responsable de decidir l'activació i la desactivació del PEMU en funció de la situació i les necessitats d'emergència, avaluant els informes i les recomanacions de l'equip operatiu.
- Direcció d'actuacions i coordinació del CECOPAL. Dirigeix les actuacions a nivell local a través del Centre de Coordinació Operativa Local (CECOPAL), que inclou el gabinet d'informació i el comitè assessor o tècnic. El CECOPAL actua com a centre de comandament i control durant l'emergència, des d'on es gestionen les operacions i s'emeten directrius.
- Representació al CECOP. Quan el PLATERBAL o un altre pla especial autonòmic és activat, el director ha de designar un representant del municipi perquè s'integri al Centre de Coordinació Operativa de Protecció Civil (CECOP). Aquesta persona actuarà com a enllaç entre el PEMU i les autoritats autonòmiques, assegurant una comunicació eficaç i la integració de recursos municipals a l'estructura autonòmica de resposta.
- Designació del cap d'operacions. El director nomenarà un cap d'operacions en l'àmbit local, encarregat de coordinar les activitats operatives i logístiques de resposta. En cas d'activació del PLATERBAL o d'un pla especial, el cap d'operacions local s'integrarà en el Lloc de Comandament Avançat (PMA), sota la supervisió del Director Tècnic d'Operacions de Protecció (DTOP).
- Avaluació de la situació i elements vulnerables. És funció del director analitzar i valorar la situació d'emergència, identificant i prioritzant els elements i les poblacions vulnerables. Aquesta avaluació ajuda a determinar les àrees de més risc i adaptar la resposta en funció de l'evolució de l'esdeveniment.
- Coordinació d'avisos i mesures de protecció a la població. En cas necessari, coordina les mesures d'avís i protecció, com ara evacuació, confinament i acolliment. La decisió d'implementar aquestes mesures es basa en criteris de seguretat i vulnerabilitat, amb l'objectiu de minimitzar riscos per a la població.
- Assegurament de manteniment i operativitat del pla. El director és responsable de l'actualització i el manteniment del PEMU, així com de supervisar la seua operativitat per assegurar que estigui preparat davant de qualsevol contingència. Això inclou la realització de simulacres, la revisió de procediments i la verificació dels recursos materials i humans.
- Exercici de mesures estipulades a la Llei d'emergències de les Illes Balears. Sota l'empara de l'article 10 de la Llei 3/2006, de 30 de març, de gestió d'emergències de les Illes

Balears, el director del PEMU té la potestat d'implementar mesures preventives i d'intervenció, com ara:

- Evacuar, allunyar o dispersar amb caràcter preventiu les persones dels llocs de perill, inclòs el desallotjament total o parcial de poblacions.
- Recomanar o disposar el confinament, la permanència o l'alberg de persones als seus domicilis o a llocs segurs o zones de refugi.
- Restringir i controlar l'accés a zones de perill o zones d'intervenció.
- Limitar i condicionar l'ús de serveis públics i privats i el consum de béns.
- Altres previstes als plans d'emergències o que l'autoritat competent consideri necessàries en el cas concret, sota els principis de proporcionalitat a la situació d'emergència o necessitat i temporalitat de la mesura.

Les dades de contacte del director del PEMU s'inclouen a l'annex II "Directori" del present pla, garantint una comunicació ràpida i directa en situacions d'emergència.

4.2.2. Cap d'operacions

El cap d'operacions del Pla d'Emergència Municipal (PEMU) d'Eivissa és la persona encarregada de la màxima direcció tècnica i de la gestió dels operatius sobre el terreny. El seu rol principal consisteix a actuar com a enllaç entre el Centre de Coordinació Operativa Local (CECOPAL) i el Lloc de Comandament Avançat (PMA), assumint des d'aquest darrer la coordinació tàctica de les actuacions i l'execució de les estratègies definides pel director del Pla.

El càrrec de cap d'operacions sol ser exercit pel **cap de la Policia Local**, qui té la responsabilitat de liderar la resposta municipal en emergències, excepte en casos on s'activi la Situació Operativa 2 o el PLATERBAL, cas en què la responsabilitat passa al Director Tècnic d'Operacions (DTOP) del dit pla. Quan això succeeix, el cap d'operacions municipal s'integra a l'estructura organitzada pel DTOP, assegurant així una alineació adequada dels recursos locals amb el sistema de resposta autonòmic.

Es tracta d'un càrrec que assumeix les funcions de direcció i coordinació de tots els recursos, coordina els diferents grups d'acció, exerceix la direcció tàctica de les actuacions en tots els aspectes i executa les estratègies del Pla, mitjançant procediments tàctics, decidides pel director del Pla. Les funcions específiques del cap d'operacions, sempre que no estigui sota el comandament del DTOP, inclouen:

- Adreça tècnica operativa. Exercir el comandament sobre totes les actuacions al terreny i dirigir els grups operatius municipals en coordinació amb el PMA.
- Assessorar el director del PEMU. Proporcionar recomanacions i orientació tàctica al director del Pla per a la presa de decisions estratègiques.
- Desplegament de structures organitzatives. Determinar quins grups i recursos activar a cada fase de l'emergència, gestionant així el desplegament efectiu dels operatius.
- Coordinació multinivell. Dirigir les activitats de totes les administracions, organismes i entitats públiques o privades involucrades, així com coordinar la participació de la ciutadania i garantir la cohesió de la resposta.

- Interacció amb el Comitè Assessor. Proporcionar tota la informació i anàlisi de situació necessaris perquè el Comitè Assessor faci una presa de decisions informada.
- Proposta de pla d'acció. Recomana al director del Pla les accions i les estratègies a implementar, considerant l'evolució de l'emergència i els recursos disponibles.

Les dades de contacte del cap d'operacions es troben a l'annex II, "Directori", assegurant que tots els intervinents puguin contactar amb aquesta figura en qualsevol moment.

4.2.3. Comitè Assessor

El Comitè Assessor és òrgan tècnic de suport i assessorament al director del PEMU, facilitant la presa de decisions basada en informació tècnica especialitzada. Està conformat per un **equip de tècnics** designats pel director del Pla, els qui poden variar segons la naturalesa de l'emergència, garantint així una resposta ajustada a les característiques i l'evolució de l'incident. Els membres titulars i els seus suplents són prèviament definits, per tal d'assegurar una continuïtat operativa en cas de ser necessària una substitució.

Les principals funcions del Comitè Assessor inclouen:

- Provisió d'informació per a la presa de decisions. Aportar tota la informació rellevant al director del Pla, ajudant a comprendre la situació d'emergència des d'un punt de vista científicotècnic.
- Avaluació i pronòstic de situació. Analitzar l'evolució de l'emergència i proposar mesures preventives i correctores pertinents, en funció de les projeccions de la situació.
- Planificació i control d'actuacions. Proposar i coordinar les mesures de control de l'emergència i les accions necessàries per restablir la normalitat.
- Gestió de recursos. Supervisar els recursos emprats a l'emergència i suggerir la mobilització d'aquells addicionals que es considerin necessaris.
- Coordinació d'aspectes administratius i econòmics. Assegurar l'execució de totes les activitats logístiques, administratives i financeres necessàries per a la gestió de l'emergència.
- Emissió d'informes tècnics. Elaborar informes a sol·licitud del director del Pla, aportant valoracions tècniques per a la presa de decisions.

Les dades de contacte dels membres del Comitè Assessor estan disponibles a l'annex II, "Directori", per facilitar la comunicació immediata i efectiva durant el maneig d'emergències.

4.2.4. Gabinet d'informació

El Gabinet d'Informació és responsable de centralitzar, coordinar i difondre la informació relacionada amb l'emergència entre la població i els mitjans de comunicació. Està integrat per personal designat pel director del Pla, incloent-hi **cap de premsa d'Alcaldia** com a responsable. Els titulars i els seus substituïts al Gabinet d'Informació asseguren una comunicació ininterrompuda i alineada amb les instruccions del CECOPAL i del director del Pla.

Les funcions específiques del Gabinet d'informació són:

- Centralització i coordinació d'informació a mitjans i població. Preparar i facilitar la informació sobre l'emergència d'acord amb les directrius del director del Pla, i assegurar que la població estigui informada de manera precisa i oportuna.
- Atenció a mitjans de comunicació. Gestionar la relació amb els mitjans, incloent-hi la preparació de rodes de premsa i l'emissió de comunicats oficials en nom del director del Pla.
- Difondre, en nom del Director del Pla, les declaracions d'activació del Pla, de canvi d'estatus i de final de la situació d'emergència, amb la consegüent desactivació del Pla.
- Registre d'informació. Portar un control exhaustiu de la informació subministrada per assegurar la consistència en la comunicació pública, tant als mitjans com a la població.
- Atenció a sol·licituds d'informació. Coordinar les actuacions d'atenció telefònica i presencial a les demandes d'informació de la població, dels mitjans de comunicació i de representants institucionals comptant amb la col·laboració dels ajuntaments i del SEIB 112.
- Interacció amb el SEIB112. Mantenir un contacte constant amb el departament de comunicació del SEIB112 per assegurar la coherència i la coordinació en els missatges a la població.

En cas d'activar-se la Situació Operativa 2, el Gabinet d'Informació quedarà centralitzat sota el control del director/a del PLATERBAL o del Pla Especial activat, establint així un únic canal de comunicació.

Les dades de contacte dels integrants del Gabinet d'Informació es troben a l'annex II, "Directori".

4.2.5. Estructura operativa local

L'estructura operativa local es compon de tres grups fonamentals per a la intervenció en situacions d'emergència, organitzats d'acord amb les funcions i els recursos necessaris per respondre a les demandes de la situació. Aquests grups s'activaran segons el tipus i l'evolució de l'emergència i estan compostos per personal capacitat i amb experiència a les àrees respectives. Els grups operatius intervinents en l'emergència s'estructuren de la manera següent:

- GRUP LOCAL D'INTERVENCIÓ
- GRUP LOCAL DE SEGURETAT
- GRUP LOCAL LOGÍSTIC

La coordinació i les funcions de cadascun d'aquests grups es detallen a continuació, amb les dades de contacte disponibles a l'annex II "Directori".

4.2.5.1 *Grup local d'intervenció*

Aquest grup s'encarrega de les activitats de rescat, salvament i control de riscos, i queda representat pels **Bombers** i actuant a primera línia davant de l'emergència. Les seues funcions principals són:

- Lluita directa contra els efectes produïts per l'emergència i la determinació de l'àrea d'intervenció.
- Rescat i salvament de persones. Intervenció en situacions de risc per assistir la població afectada.
- Reconeixement i avaluació de riscos. Determinació dels perills presents i previsió de possibles incidents.
- Assessorament en temps real. Provisió d'informació actualitzada al cap d'operacions per a la presa de decisions.
- Coordinació amb altres grups. Col·laboració amb els altres grups operatius per optimitzar la resposta, així com per adoptar mesures de protecció de la població.
- Protecció d'infraestructures. Actuacions sobre edificacions i estructures per minimitzar els danys i assegurar-ne la integritat.
- Control i seguiment de l'emergència. Cerca, rescat i salvament de víctimes, així com vigilància sobre riscos latents per mitigar l'impacte un cop controlada la situació.
- Emissió d'informes sobre danys produïts.

4.2.5.2 Grup local de seguretat

Aquest grup té com a missió garantir la seguretat pública a la zona afectada i protegir les persones i els béns de possibles riscos derivats de l'emergència. Dirigit per la **cap de Policia Local**, el grup de seguretat realitza les tasques següents:

- Control d'accessos i la vigilància vial de les zones afectades, així com el control del trànsit d'accés als components dels grups operatius a la zona d'emergència, facilitant-ne l'evacuació.
- Senyalitzar i guiar els actuants del PMA i/o a la zona sanitària.
- Garantir la seguretat ciutadana i la protecció dels béns públics o privats, així com avisar i informar la població afectada i comunicar les mesures que hagin d'adoptar.
- Executar les mesures de protecció sobre els elements vulnerables (evacuació i/o allunyament), segons les indicacions del director del Pla.
- Donar suport al Grup d'Intervenció en tasques de recerca, rescat i salvament de persones i efectuar la relació de víctimes, damnificats i població afectada.
- Coordinació amb altres grups operatius.
- Col·laborar amb les forces i els cossos de seguretat de l'Estat per garantir la seguretat ciutadana a la zona de risc.
- Donar suport al sistema de comunicacions i la difusió d'avisos a la població.
- Reconèixer la zona d'operacions, amb el suport dels altres grups, per a l'avaluació dels danys i el seguiment de les actuacions.
- Valorar el nivell de seguretat de la població afectada, així com dels grups operatius i informar-ne la Direcció del Pla.
- Evacuar, allunyar o dispersar amb caràcter preventiu les persones dels llocs de perill, inclòs el desallotjament total o parcial de poblacions.
- Restringir i controlar l'accés a zones de perill o zones d'intervenció.
- Limitar i condicionar l'ús de serveis públics i privats i el consum de béns.

4.2.5.3 Grup local logístic

A aquest grup corresponen les accions de proveïment de recursos i subministraments necessaris per lluitar contra l'emergència. Així mateix, aquest grup és responsable del proveïment, el transport i l'allotjament dels evacuats, així com dels avisos a la població. El coordinador o coordinadora del grup serà el/la **cap de Protecció Civil**.

Són funcions del grup local logístic, entre d'altres:

- Establir la infraestructura necessària per fer front a l'emergència.
- Gestionar els recursos i els mitjans municipals per posar-los a disposició dels grups operatius.
- Subministrar material lleuger i pesat de treball i transport.
- Gestió dels serveis bàsics municipals, entre d'altres, assegurar la xarxa de telecomunicacions.
- Organitzar les accions i els treballs per restablir els serveis bàsics afectats.
- Donar suport al proveïment de queviures per al personal dels grups intervinents en l'emergència i de combustible per als vehicles i màquines. En aquest sentit, l'Ajuntament gestionarà el repartiment d'aliments com a entrepans al personal intervinent en les situacions operatives 0 i 1 a través del grup local logístic. En cas d'incendi forestal, aquesta tasca també estarà encomanada al municipi, encara que des del primer moment l'INFOBAL s'activi i llevat que es determini el contrari des del SEIB112.
- Preparar i gestionar els llocs d'acollida en cas d'evacuació: allotjament, provisió d'aliments, control, serveis socials...
- Gestionar la recepció, avituallament i control del voluntariat.
- Determinar les àrees de recepció de vehicles, materials i personal.
- Proveir dels mitjans necessaris per tornar a la normalitat un cop finalitzada l'emergència.
- Organitzar la prestació de serveis sanitaris al personal de l'emergència.
- Organitzar la prestació de serveis sanitaris a les persones afectades per emergència.

4.2.6. Lloc de Comandament Avançat (PMA)

El Lloc de Comandament Avançat (PMA) forma part fonamental de l'estructura operativa en la gestió d'emergències, exercint un rol central en la coordinació i la direcció de les actuacions sobre el terreny. La ubicació del PMA el determina el/la cap del Grup Local d'Intervenció o el/la cap d'operacions, tenint en compte la naturalesa i la gravetat de l'emergència i permet la possibilitat d'establir un o diversos PMA si les circumstàncies ho requereixen. Des d'aquest lloc, se centralitzen i gestionen totes les accions necessàries a l'àrea afectada, en col·laboració directa amb els caps dels diferents grups operatius.

En cas d'activar-se un Pla d'Emergències d'àmbit superior, com ara el PLATERBAL o algun Pla Especial, el PMA seguirà les directrius establertes pel Director Tècnic d'Operacions (DTOP), integrant-se a la cadena de comandament i coordinació de nivell superior.

Les funcions clau desenvolupades al PMA inclouen:

- Coordinació de grups operatius. Dirigir i coordinar *al·loc* els treballs dels diferents grups d'intervenció, seguretat i logística als diferents escenaris de l'emergència, garantint una resposta conjunta i organitzada.
- Garantir comunicació fluida i constant amb els centres de control, com el Centre de Coordinació Operativa Local (CECOPAL) i altres centres superiors, assegurant la sincronització de les actuacions al terreny amb les decisions estratègiques.
- Assessorament a la gestió de l'emergència. Assessorar la direcció de l'emergència i el CECOPAL en la presa de decisions crítiques, com l'evolució de la situació, l'adequació dels nivells d'alerta o la conveniència de finalitzar l'emergència. A més, emetre recomanacions sobre la modificació del nivell operatiu en funció del desenvolupament dels incidents, mantenint el DTOP i altres centres superiors informats per a una possible escalada de la resposta.
- Recull d'informació rellevant. Compilar tota la informació rellevant sobre l'estat de l'emergència i la seua evolució, incloent-hi la situació dels recursos, l'estat de les infraestructures afectades i el progrés de les intervencions.
- Transmissió d'informació. Remetre informació al CECOPAL i al cap d'operacions, permetent una supervisió efectiva des dels nivells de comandament i assegurant que les autoritats disposin d'informació a temps real.
- Interacció amb els grups de comunicació i coordinació institucional, mantenint una comunicació permanent amb el SEIB112 i altres departaments de comunicació per coordinar els missatges que s'han de difondre a la població, assegurant la coherència en la informació pública i la gestió adequada de les expectatives de la ciutadania.
- Facilitar la tasca del gabinet d'informació en la recopilació de dades i informació per respondre a demandes de la població i mitjans de comunicació.

D'aquesta manera, el PMA es configura com a punt de control estratègic i dinàmic, adaptat a les característiques específiques de cada emergència i preparat per gestionar la resposta local o intercomunitària amb eficàcia i precisió.

4.2.7. CECOPAL (Centre de Coordinació Operativa Municipal)

El Centre de Coordinació Operativa Local (CECOPAL) és una estructura clau en la gestió d'emergències i està conformat per la Direcció del Pla, el Gabinet d'Informació i el Comitè Assessor. La seua constitució es pot activar a criteri del director del Pla o en resposta a la sol·licitud d'un director d'un pla d'emergències d'àmbit superior, integrant-se així en una estructura de comandament interinstitucional.

El CECOPAL té com a missió principal coordinar les diferents actuacions de resposta durant l'emergència, tot assegurant una actuació àgil i organitzada entre els grups operatius i facilitant la comunicació amb els organismes superiors i altres institucions involucrades. Aquest centre coordina la gestió dels recursos locals i garanteix la correcta implementació de les mesures de protecció, intervenció i assistència a la població.

Quan s'activa un pla d'emergència d'àmbit superior, com ara el PLATERBAL o algun Pla Especial, el CECOPAL col·labora i s'ajusta a les instruccions establertes pels centres de comandament i control de nivell autonòmic o estatal, integrant-se a l'estructura de resposta conjunta i facilitant la cooperació interinstitucional. En resum, el CECOPAL constitueix un punt central de presa de

decisions i gestió, i és essencial en la coordinació de la resposta a emergències locals, però adaptable a escales superiors si les circumstàncies ho requereixen.

Per assegurar la continuïtat de les seues funcions en qualsevol circumstància, el CECOPAL disposa d'una seu principal i una alternativa, amb dades detallades sobre la ubicació i els accessos

	Ubicació	Ubicació	Via d'accés principal	Risc	Plànol d'enquadrament núm.
CECOPAL	Ajuntament	Edifici CETIS, Torre 2, Illes Canàries, 35	NÚM. 10	MMP	6.7
					
ALTERNATIVA CECOPAL	Taller de piscina Can Misses	Carrer Campanitx, 26	NÚM. 20; NÚM. 10	MMP	6.11
					

Figura 27. Dades del CECOPAL i CECOPAL alternatiu. Elaboració pròpia

Les funcions que desenvolupa el CECOPAL en la coordinació i la gestió d'emergències coincideixen amb les dels seus components, si bé cal destacar les següents:

- Direcció i coordinació de l'emergència. Supervisar i dirigir, sota el lideratge de la Direcció del Pla, les accions dels grups operatius i assegurar la connexió contínua amb el Lloc de Comandament Avançat (PMA) i amb altres centres de control, com ara el SEIB112, per a una resposta integrada i coordinada.
- Gestió de la informació i la comunicació, facilitant un flux constant d'informació entre el Gabinet d'Informació i el SEIB112 per garantir la coherència en els missatges emesos a la població i els mitjans de comunicació.
- Assessoria tècnica i supervisió estratègica i logística de les decisions preses al voltant de l'emergència i la seua evolució.
- Activació i reubicació del CECOPAL. En cas que les condicions operatives o de seguretat a la seu principal del CECOPAL es vegin compromeses, el centre d'operacions es pot traslladar a la ubicació alternativa, assegurant així la continuïtat de les funcions de coordinació sense interrupcions.

4.2.8. Centre de Recepció d'Alarmes (CRA)

El Centre de Recepció d'Alarmes (CRA), també conegut com a Centre de Comunicacions, té com a funció central rebre i gestionar les notificacions d'emergències i alarmes que sorgeixen al municipi.

El CRA compta amb una seu principal i una d'alternativa, ambdues ubicades estratègicament per garantir l'accés i la continuïtat operativa. Aquestes ubicacions permeten una resposta ràpida i eficaç, amb vies d'accés adequades i una distribució geogràfica que facilita l'abast en cas de situacions crítiques. La seu a la **Polícia Local** és la principal, mentre que la Guàrdia Civil funciona com a suport per assegurar la continuïtat de les comunicacions en qualsevol circumstància.

	Ubicació	Ubicació	Via d'accés principal	Riscos	Plànol d'enquadrament núm.
CRA	Central de Policia Local	Edifici CETIS, C/ de Canàries, 35	EI-20	MMP	6.7

					
ALTERNATIVA A CRA	Guàrdia Civil	Crta. A l'Aeroport, km 2,2	EI-800 B; EI-20	MMP	6.9
					

Figura 28. Dades del Centre de Recepció d'Alarmes i Centre de Recepció d'Alarmes alternatiu. Elaboració pròpia.

Les responsabilitats específiques del CRA inclouen, entre d'altres:

- Recepció i transmissió d'alarmes. Rebre la notificació inicial de l'alarma de diferents fonts i, seguint els protocols municipals, transmetre aquesta informació als centres de control i als grups operatius pertinents. Aquesta transmissió es farà assegurant la immediatesa i claredat en la comunicació i facilitant una resposta eficaç i oportuna.
- Avaluació de l'alarma i valoració de la seua importància segons els procediments establerts per al municipi, categoritzant el nivell de gravetat i impacte potencial. A més, classificar i prioritzar les alarmes perquè els recursos d'intervenció es puguin activar d'acord amb la situació.
- Comunicació al SEIB112 qualsevol alarma o notificació d'emergència al SEIB112, que actua com a centre coordinador d'emergències a l'àmbit autonòmic. Aquest contacte continu garanteix que qualsevol emergència local pugui rebre el suport regional si calgués.
- Monitorització del desenvolupament de l'emergència, actuant com a enllaç informatiu entre el SEIB112, els grups d'intervenció i el CECOPAL. Alhora, actualitzar la informació en temps real i coordinar amb el Lloc de Comandament Avançat (PMA) i altres grups d'intervenció a l'àrea afectada.
- Activar les notificacions del PEMU, mobilitzant els grups de resposta i posant en marxa els procediments d'actuació al municipi. Aquesta funció assegura que, davant d'una

emergència, els responsables locals estiguin informats i preparats per coordinar les accions.

4.2.9. Centre de Recepció de Mitjans (CRM)

El Centre de Recepció de Mitjans (CRM) s'estableix com un punt estratègic on s'organitzen i es distribueixen els recursos logístics i operatius necessaris durant una emergència. La ubicació del CRM pot variar segons el tipus d'emergència i la seua evolució, ja que és fonamental tenir flexibilitat per adaptar-se a diferents escenaris de risc. Tot i això, per facilitar-ne la implementació a Eivissa, s'ha identificat una localització òptima que compleix els requisits d'accessibilitat i seguretat necessaris per al seu funcionament eficaç davant de múltiples situacions d'emergència.

L'estadi municipal de Can Misses ha estat seleccionat com a àrea òptima per a la instal·lació del Centre de Recepció de Mitjans (CRM) a Eivissa. Ubicat al carrer Campanitx, aquesta àrea destaca per les característiques estructurals adequades i l'accés directe a la via principal EI-651, cosa que garanteix un trànsit ràpid, segur i controlat cap a i des de les zones d'emergència.

L'elecció d'aquesta ubicació respon tant a la seua connectivitat excel·lent com a la seua seguretat relativa davant de riscos d'inundació, incendis forestals i mercaderies perilloses, cosa que és crucial per a la gestió eficient i oportuna de crisi. Aquesta localització permet la mobilització ràpida d'equips, vehicles i personal de resposta, optimitzant així la distribució de mitjans cap als punts d'intervenció.

A continuació es detalla la informació rellevant d'aquesta àrea per utilitzar-la en situacions d'emergència:

	Ubicació	Ubicació	Via d'accés principal	Riscos	Plànol d'enquadrament núm.
CRM	Estadi municipal de Can Misses	Carrer Campanitx, s/n	EI-20	--	6.11
					

Figura 29. CRM. Elaboració pròpia.

Entre les principals funcions del CRM es troben:

- Recepció i gestió de recursos de suport que arriben al municipi durant una emergència, assegurant una entrada i sortida fluida de materials i personal.
- Establir controls per a l'inventari de mitjans, cosa que permet una gestió eficient dels recursos disponibles.
- Coordinació logística i desplegament de personal. Disposar del personal necessari per a l'operació al terreny, canalitzant els equips i recursos cap a les zones d'intervenció segons les indicacions del Lloc de Comandament Avançat (PMA) i el Centre de Coordinació Operativa Municipal (CECOPAL). D'aquesta manera, cal garantir que les dotacions d'equips i materials arribin oportunament als llocs on es requereixen, permetent una resposta àgil i adequada a la situació d'emergència.
- Punt de suport i assegurament logístic per als operatius en camp, proporcionant subministrament de recursos addicionals segons les necessitats que es puguin plantejar.
- Facilitar la coordinació de vehicles i equips que necessitin ser distribuïts a diferents sectors, funcionant com a punt de transferència logístic clau.
- Avaluació de les condicions de l'entorn. Supervisar els riscos presents a la zona d'establiment, adaptant les operacions per protegir els operatius i els recursos logístics.

4.2.10. Voluntariat

Els col·lectius de voluntariat tenen un paper fonamental en la gestió d'emergències, aportant recursos humans i assistència que reforcen les capacitats de resposta del municipi. A Eivissa, aquestes agrupacions poden integrar-se als diferents grups operatius establerts pel PEMU, participant en tasques de suport logístic, assistència social, atenció a persones afectades i altres tasques essencials en funció de la seua capacitat i recursos.

L'activació dels voluntaris es realitza sota les indicacions del director del Pla, que garanteix que les intervencions es duguin a terme de manera coordinada i alineada amb la resta dels recursos d'emergència. Al municipi, destaquen tres entitats de voluntariat essencials:

- Agrupació de Voluntaris de Protecció Civil:
 - Actua principalment en tasques d'assistència a la població, suport logístic i col·laboració en la seguretat de les zones afectades.
 - Aquest col·lectiu compta amb personal capacitat en primers auxilis, cerca i rescat i suport a escenaris d'emergència, destacant incendis forestals.
- Càritas:
 - La seua intervenció se centra en l'atenció i el suport a persones en situació de vulnerabilitat, gestionant recursos com ara aliments, aigua, roba i altres subministraments bàsics en situacions de crisi.
 - Càritas també ofereix suport psicosocial i coordina la distribució d'ajut a persones desplaçades o afectades per l'emergència.
- Creu Roja:
 - Es tracta d'una assemblea insular que és a Eivissa i que es dedica a tasques de salvament marítim.
 - Aquesta organització aporta una àmplia experiència en la gestió d'emergències, especialment en tasques de primers auxilis, assistència sanitària i logística.

- La seua col·laboració és fonamental en la mobilització de recursos sanitaris i en la provisió de suport humanitari immediat.

La integració d'aquests grups en els operatius d'emergència no només maximitza l'eficiència de la resposta, sinó que també permet aprofitar l'experiència, la formació i els recursos propis de cada entitat.

Les dades de contacte de cada grup de voluntariat estan disponibles a l'annex II "Directori i Catàleg de mitjans" d'aquest Pla, proporcionant una referència ràpida i eficaç per activar-lo en cas d'emergència.

5. OPERATIVITAT

5.1. Fases d'actuació

L'operativitat del Pla d'Emergències s'organitza en fases que permeten una estructura d'actuació gradual, adaptada a l'evolució del risc i de les necessitats en cada moment. Aquestes fases asseguren una resposta coordinada i efectiva, facilitant la intervenció dels diferents serveis municipals i regionals per a la protecció de persones i de béns.

Cada fase del Pla d'Emergències estableix objectius específics i defineix les activitats necessàries per complir-lo, així com la mobilització progressiva dels recursos disponibles.

5.1.1. Preemergència

A la fase de preemergència, l'objectiu principal és l'anticipació i preparació davant de possibles incidents, amb una doble finalitat: alertar les autoritats competents i els serveis d'emergència i sensibilitzar i informar la ciutadania sobre els riscos imminents. Això inclou:

- Activació dels sistemes de monitorització i avaluació de riscos.
- Comunicació d'advertiments primerencs i recomanacions a través dels mitjans de comunicació i canals oficials.
- Coordinació amb el SEIB112 per a la sincronització de missatges preventius.
- Revisió dels recursos i posada a punt del Centre de Recepció de Mitjans (CRM), el Centre de Recepció d'Alarmes (CRA) i el Lloc de Comandament Avançat (PMA) per a la seua ràpida activació.

5.1.2. Emergència

La fase d'emergència s'activa quan es considera que el risc és imminent o quan ja s'ha confirmat l'ocurrència de l'incident. En aquesta fase es desenvolupen totes les accions necessàries per a la protecció i seguretat de la població i la protecció de béns materials. La fase d'emergència contempla les actuacions que han de desenvolupar els diferents organismes i serveis implicats, fins que finalitza la situació de risc o perill per a la població i comença la Fase de Normalització.

Inclou les actuacions següents:

- Establiment de la situació operativa. El director del pla determina el nivell d'alerta i mobilització de recursos i informa puntualment el SEIB112 sobre l'evolució de la situació operativa i els recursos necessaris. Aquesta informació s'actualitza i comunica al CECOPAL i als caps dels grups operatius.
- Coordinació de Grups Operatius al PMA. Des del PMA, es dirigeix l'actuació dels grups d'intervenció en camp (sanitaris, de rescat, bombers, etc.), coordinant amb els diferents centres de control i mantenint una comunicació fluida amb el cap d'operacions.
- Activació de recursos i logística. S'asseguren la mobilització de recursos logístics, materials i humans necessaris per donar una resposta ràpida i efectiva a l'emergència.
- Protecció Civil i col·laboració del voluntariat. S'integren els grups de voluntariat capacitats (com Protecció Civil, Creu Roja i Càritas) als grups operatius, assignant-los tasques específiques sota la direcció del Pla.

5.2. Fases d'emergència: situacions operatives

Les situacions operatives dins de la fase d'emergència estan escalonades a tres nivells, que reflecteixen el grau de resposta i els recursos mobilitzats segons la magnitud de la situació.

5.2.1 Situació operativa 0

Els passos a fer en la situació operativa 0 són els següents:

- Mantenir vigilància sobre l'emergència i informar el SEIB112 de qualsevol canvi rellevant.
- Activar, segons calgui, els grups de suport logístic i seguretat per a una preparació inicial i control de la situació.

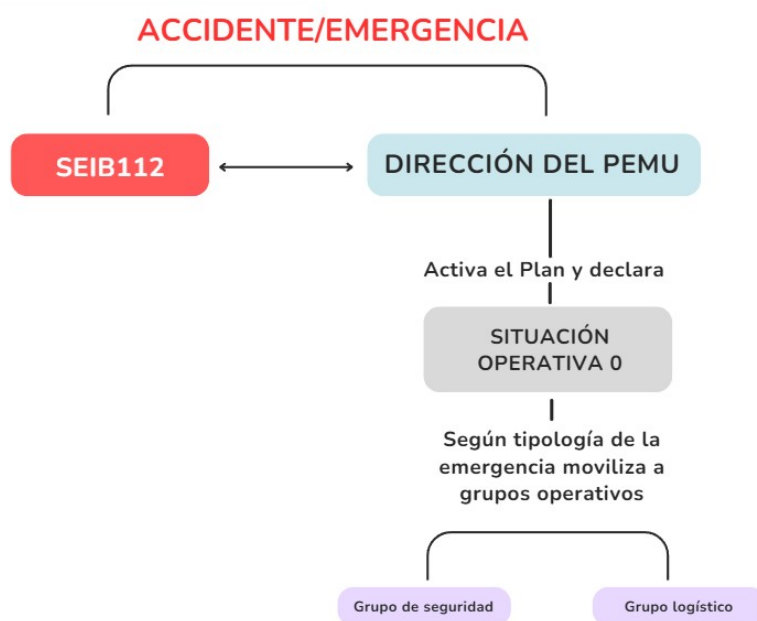

Figura 30. Esquema actuació Situació operativa 0. Elaboració pròpia

5.2.2 Situació operativa 1

Tots els serveis integrats al pla actuen sota les directrius del director del pla, sempre que la situació no suposi un risc sobre la seua seguretat, en el control directe de la situació i combaten els efectes per tal d'assegurar la seguretat de les persones i minimitzar els danys materials. Aquesta situació requereix una activació moderada del PEMU, que inclou:

- Activació del PEMU informant al SEIB112, els membres del Comitè Assessor i al Centre de Recepció d'Alarmes.
- Activació de mitjans i recursos adscrits al PEMU corresponents a la situació operativa 1.
- Coordinació de totes les operacions, permetent la intervenció de mitjans autonòmics sota direcció municipal.
- Habilitació d'accessos, organització d'accés controlat i regulació de trànsit, facilitant l'arribada de mitjans als llocs on els efectes de la situació siguin més intensos.
- Informació a la població.

Figura 31. Esquema actuació Situació operativa 1. Elaboració pròpia.

5.2.3 Situació operativa 2

A la situació operativa 2, el Pla d'Emergència Municipal (PEMU) s'integra dins d'un pla d'àmbit superior. Això succeeix quan la magnitud de l'emergència supera les capacitats locals, i cal la participació coordinada d'entitats autonòmiques o nacionals, utilitzant recursos i estructures addicionals per assegurar una resposta efectiva.

En aquesta fase es fa una mobilització exhaustiva de tots els recursos del PEMU, organitzats i gestionats sota la direcció del Lloc de Comandament Avançat (PMA) i en col·laboració amb el Pla

Territorial de Protecció Civil de les Illes Balears (PLATERBAL). Aquest darrer actua com un marc de coordinació entre els diferents recursos de les illes i permet la centralització de la resposta a gran escala, assegurant una estructura comuna de comandament i control que optimitza la utilització de mitjans humans i materials. Els plans d'àmbit superior, com el PLATERBAL, permeten ampliar la capacitat de resposta mitjançant la inclusió de recursos de la comunitat autònoma i de l'Estat.

La connexió amb el SEIB112 s'intensifica en aquesta fase, ja que aquest servei actua com a principal enllaç de comunicació entre els diferents nivells d'actuació i és responsable de la centralització d'informació i de coordinació.

Les actuacions a dur a terme són:

- Activació/Integració del PEMU al pla d'àmbit superior informant el SEIB112.
- Mobilització de tots els mitjans i recursos adscrits al PEMU, quedant integrats a les seccions operatives del PLATERBAL sota la coordinació del PMA.
- Informació a la població.
- Seguiment i informació del SEIB112.

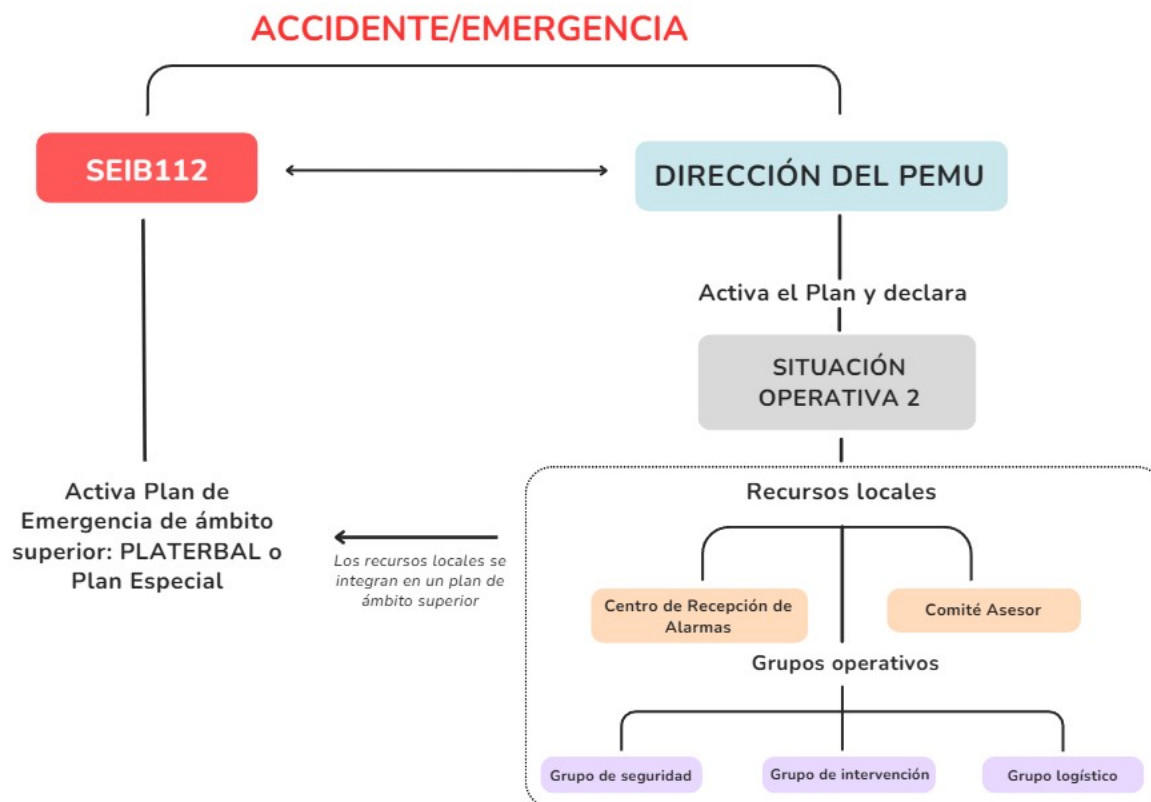

Figura 32. Esquema actuació Situació operativa 2. Elaboració pròpia.

5.2.4 Fi de l'emergència

El final de l'emergència marca la transició cap a la fase de recuperació i normalització, un moment clau que requereix la desactivació organitzada dels recursos i la comunicació clara de la nova situació a tots els actors involucrats. Els passos a realitzar seran els següents:

- Declaració oficial de la fi de l'emergència. El director del PEMU, basant-se en l'anàlisi de l'evolució de la situació i en coordinació amb els responsables de cada grup operatiu, declara oficialment el final de la fase d'emergència. Aquesta declaració implica que els riscos immediats per a la població han estat controlats i que els danys a infraestructures crítiques i serveis essencials estan sota control o en procés de mitigació.
- Desactivació de mitjans i recursos. Un cop declarada la finalització de l'emergència, s'inicia el procés de desactivació progressiva dels recursos i serveis activats. Això inclou la desmobilització dels grups operatius, l'inventari i la devolució de recursos a les entitats d'origen i el tancament i la desinstal·lació del PMA.
- Comunicació formal al SEIB112. El SEIB112 ha de ser informat oficialment de la fi de l'emergència, cosa que permet actualitzar la situació als sistemes autonòmics i nacionals de protecció civil i ajustar els nivells d'alerta pública.
- Avaluació final i lliçons apreses. Tot i que no és part directa de la desactivació, el tancament d'una emergència inclou la planificació d'una avaluació detallada, en què es revisa l'efectivitat de la resposta, les àrees de millora i qualsevol adaptació necessària per a plans d'emergència futurs.

5.3. Fase de recuperació i normalització

Finalitzada la situació de risc per a les persones i els béns, en funció dels danys causats, es produirà una progressiva desescalada de les situacions operatives, fins que el director del Pla decideixi declarar el final de l'emergència i l'entrada en fase de normalització. En aquesta fase es faran tasques de rehabilitació de les zones afectades, consistents principalment en la reposició de serveis bàsics o essencials, inspecció de l'estat d'edificis, neteja d'habitatges i vies urbanes, reparació de danys més rellevants, etc.

S'inclouen en aquest tipus de serveis bàsics o essencials, amb caràcter general:

- Subministrament d'aigua potable i sanejament.
- Subministrament elèctric.
- Servei de telecomunicacions.
- Subministrament de gas i combustibles.

Per tal de reactivar aquests serveis, s'establiran els contactes pertinents amb els responsables de les empreses subministradores. En cas que la interrupció d'aquests serveis es prologui en el temps, es valorarà la conveniència d'efectuar un subministrament amb serveis alternatius, com ara aigua embotellada, grups electrògens, repetidors mòbils de telefonia, entre d'altres.

D'altra banda, es duran a terme tasques d'identificació i avaluació dels danys i perjudici ocasionats a les persones, als béns i al patrimoni públic i ambiental, així com una previsió dels mitjans i els recursos necessaris per a la reconstrucció de l'entorn econòmic i social.

Les accions bàsiques a realitzar seran les següents:

- Establir les mesures de rehabilitació, que garanteixin el restabliment de les condicions mínimes imprescindibles per tornar a la normalitat.
- Desmobilització de mitjans i recursos.

- Instal·lació de campaments provisionals o, si escau, assignació d'albergs a les persones desplaçades.
- Habilitació dels serveis públics essencials necessaris per al restabliment de la normalitat.
- Finalització de les inspeccions a infraestructures i realització de les tasques necessàries per al seu funcionament (arquitectes i enginyers tècnics municipals)
- Valoració inicial dels danys i valoració del cost de la resposta a l'emergència (arquitectes i enginyers tècnics municipals)

Aquesta fase es prolongarà fins al restabliment de les condicions mínimes indispensables per a un retorn a la normalitat daquestes zones.

5.4. Mesures de protecció

Les mesures de protecció representen el nucli de les accions operatives en qualsevol pla d'emergències i s'organitzen en dos nivells principals: protecció a les persones i protecció de béns. Aquestes mesures han de ser eficients, coordinades i orientades a minimitzar l'impacte de l'emergència a la població i a l'entorn afectat, prioritzant sempre la seguretat dels ciutadans.

5.4.1. Protecció a les persones

La protecció de la població és l'objectiu fonamental de totes les decisions i les accions que s'implementin. La direcció del Pla ha d'assegurar que cada acció estigui alineada amb la salvaguarda de la vida i el benestar dels ciutadans mitjançant:

- Control d'accessos. És crucial mantenir un sistema de control d'accessos que limiti l'entrada a àrees perilloses per protegir tant la població com els equips de resposta. Aquest control permet el trànsit eficient i segur dels equips d'emergència i evita que els ciutadans accedeixin a zones d'alt risc que puguin comprometre'n la seguretat.
- Informació a la població. La comunicació efectiva amb la població és vital durant totes les fases de l'emergència. Cal garantir que els ciutadans rebin informació precisa i actualitzada sobre el desenvolupament de la situació, els riscos i les mesures de protecció en curs.
- Evacuació, confinament i refugi. En funció de l'evolució de l'emergència, la direcció del pla ha d'avaluar la necessitat d'evacuar o confinar la població a zones segures.
- Evacuació, confinament i refugi. En funció de l'evolució de l'emergència, la direcció del pla ha d'avaluar la necessitat d'evacuar o confinar la població a zones segures. Això implica:
 - Evacuació organitzada. S'implementa quan els nivells de risc superen els llindars de seguretat establerts. Per a aquesta acció cal planificar rutes segures, punts de trobada i zones de refugi temporal adequades, com ara instal·lacions esportives o pavellons.
 - Confinament. Si la situació ho requereix, es pot recomanar que la població romangui en un lloc segur fins que el risc disminueixi. En aquests casos, cal proporcionar indicacions precises sobre la preparació d'espais segurs dins de les llars o edificis.
 - Provisió de refugi temporal. En situacions de desplaçament, la direcció del pla habilitarà refugis provisionals amb els recursos bàsics d'aigua, alimentació i atenció sanitària, en col·laboració amb serveis d'emergència i voluntariat.

- Mesures d'auxili: La resposta d'emergència ha d'incloure la cerca, el rescat i el salvament de persones en risc, així com la provisió de primers auxilis. Equips especialitzats en rescat, unitats d'atenció sanitària i voluntariat poden formar part d'aquests operatius d'auxili, amb especial atenció a persones vulnerables com ara infants, ancians o aquells amb discapacitats.

5.4.2. Protecció dels béns

A més de la protecció a les persones, és essencial prendre mesures per protegir els béns d'interès cultural, mediambiental i els considerats estratègics per a l'economia i la vida quotidiana del municipi. Entre aquests béns s'hi inclouen:

- Patrimoni cultural. Monuments històrics, béns d'interès cultural i altres recursos patrimonials han de ser preservats tant com sigui possible. El pla pot prioritzar la seua protecció mitjançant la mobilització de recursos per protegir-los o protegir-los, minimitzant els danys.
- Entorn natural i medi ambient. És fonamental reduir l'impacte de l'emergència sobre el medi ambient, incloent-hi la prevenció d'incendis secundaris, la protecció d'àrees naturals i la contenció de possibles contaminants o residus perillosos que puguin afectar l'ecosistema local.
- Infraestructures estratègiques. Serveis bàsics com ara xarxes d'abastament d'aigua, subministrament elèctric, telecomunicacions i transport són crítics per al funcionament del municipi i s'han de prioritzar en la protecció operativa. Aquests béns, si són afectats, poden agreujar les condicions de l'emergència i dificultar la recuperació. La coordinació amb les empreses subministradores i la implementació de recursos alternatius, com ara generadors elèctrics o repetidors de senyal, són aspectes clau en aquesta fase.

Aquestes mesures de protecció s'han de revisar i adaptar contínuament perquè es mantinguin efectives davant l'evolució de l'emergència i per assegurar una protecció integral que abasti tant la població com els béns del municipi d'Eivissa.

5.5. **Sistemes i procediments d'avís a la població**

Un sistema de comunicació clar i coordinat és fonamental per garantir que la població d'Eivissa rebi la informació adequada en cas d'emergència. L'estructura de difusió d'avisos inclou tant l'ús de tecnologies avançades com els mitjans convencionals per assegurar una cobertura completa i efectiva.

El Gabinet d'Informació actua com a òrgan responsable de coordinar i difondre la informació. En activar-se la situació operativa 2 i, en conseqüència, el PLATERBAL o els plans especials d'emergència corresponents, el Gabinet s'ha d'integrar a l'estructura de comunicació establerta per aquests plans. La seua funció és compartir informació rellevant i precisa que permeti a la ciutadania prendre decisions informades i actuar en conseqüència.

La difusió d'informació a la població s'efectua mitjançant diversos canals segons la gravetat de l'emergència i la distribució geogràfica de la població afectada:

- Megafonia mòbil. Els vehicles de la Policia Local i Protecció Civil estan equipats amb megafonia, que s'activarà sota les ordres del director del Pla o del DTOP (Director Tècnic d'Operacions). Aquest sistema permet alertar la població en temps real, emetent ordres per a la salvaguarda de les persones tant als nuclis urbans com a les àrees rurals.
- Xarxes socials i canals digitals. Les xarxes socials de l'Ajuntament, Protecció Civil i la Policia Local actuen com a canals de comunicació de gran abast. Aquesta estratègia permet una comunicació ràpida i de cobertura àmplia, essencial en situacions d'emergència. l'annex VI es troba amb models d'avís per als diferents canals de comunicació, adaptats segons el tipus d'emergència. Aquests models inclouen informació clau com l'àrea afectada, el tipus d'emergència, la data i l'hora, les mesures de protecció recomanades i els mitjans addicionals d'informació per a la població. A més, s'hi adjunten fulletons informatius de caràcter visual per facilitar la comprensió dels protocols d'emergència. Aquests models són diferents segons el mitjà de comunicació a utilitzar i són els següents:
 - Plantilla de carta per a una pàgina web.
 - Model de missatge per a xarxes socials (Instagram i Facebook).
 - Model de missatge per a grup de difusió de WhatsApp.
 - Model de missatge per a megafonia mòbil.
- Grup de difusió de WhatsApp promogut per l'Ajuntament d'Eivissa.
- Sistema ÉS-Alert. Aquest sistema, parteix de la Xarxa d'Alerta Nacional, permet a les autoritats de Protecció Civil enviar alertes d'emergència directament als telèfons mòbils situats a la zona afectada. ES-Alert és una eina crucial per informar els ciutadans en situacions de risc imminent, ja que permet emetre alertes en temps real, arribant a la població sense necessitat que tinguin accés a internet o a altres formes de comunicació.

En resum, aquests són els canals de contacte i difusió a la població de què disposa l'Ajuntament d'Eivissa

Tipus de canal	Entitat	Adreça o núm.
Pàgina web Ajuntament	Ajuntament	https://www.eivissa.es/
Instagram	Ajuntament	https://www.instagram.com/ajeivissa/
	Policia Local	https://www.instagram.com/policiaeivissa/
	Protecció Civil	https://www.instagram.com/protecciocivileivissa/
Facebook	Ajuntament	https://www.facebook.com/AjuntamentdEivissa/
	Protecció Civil	https://www.facebook.com/ProteccioCivilEiv/
Grup difusió WhatsApp	Ajuntament	https://www.whatsapp.com/channel/0029VaLoGGiFMqrQ3jyV11w

Telèfon	SEIB112	112 o 900 112 100
	Ajuntament	971 39 76 00
	Polícia Local	971 39 75 50
	Protecció Civil	971 397 541

Figura 33. Canals de contacte i difusió del municipi d'Eivissa. Elaboració pròpia.

Aquests sistemes i procediments d'avís estan dissenyats per garantir que tota la població d'Eivissa, inclosos visitants i poblacions en àrees remotes, rebi informació precisa i oportuna. La integració amb el SEIB112 i la Xarxa d'Alerta Nacional assegura que els missatges emesos siguin coherents amb la informació del context regional i nacional i augmenta l'efectivitat de la resposta en situacions d'emergència.

5.6. Pla d'evacuació

La planificació de l'evacuació és una eina fonamental en la gestió d'emergències, ja que permet garantir la seguretat de les persones en situacions d'alt risc. La seua implementació correcta redueix l'impacte de l'emergència a la població i assegura una resposta coordinada i eficient. Aquest apartat detalla els aspectes més rellevants dels diferents plans d'evacuació, adaptats a les característiques del municipi d'Eivissa i alineats amb les normatives i protocols establerts a nivell regional i nacional.

5.6.1. Punts de trobada i vies d'accés/escapament

La planificació dels punts de trobada i les vies d'accés i d'escapament és un component essencial per garantir l'eficàcia i la seguretat en les operacions d'evacuació en situacions d'emergència. Aquests elements han de ser definits amb criteris tècnics clars i en funció de les característiques de cada nucli poblacional, tenint en compte les particularitats de l'entorn i els riscos associats.

Els punts de trobada i les vies d'evacuació han d'estar integrats al marc general del Pla d'Emergències Municipal (PEMU), alineats amb l'estratègia de resposta i coordinats amb els nivells superiors de planificació, com ara el PLATERBAL. Això garanteix una gestió harmonitzada entre les diferents fases de l'emergència i facilita la col·laboració entre els organismes implicats. A l'annex III Plans d'Evacuació, es presenten els detalls específics de cada punt de trobada i les rutes associades, incloent-hi descripcions, fotografies i mapes actualitzats que permeten una consulta ràpida i precisa en cas d'activació del pla. Els punts de trobada són llocs predefinits on es concentra la població evacuada i permet una gestió eficient de l'emergència. La seua ubicació i disseny han de complir els requisits següents:

- Seguretat: han d'estar fora de l'abast directe dels riscos associats a l'emergència i ubicats en àrees que minimitzin l'exposició a riscos secundaris, com ara el trànsit vehicular.
- Espai i capacitat: han de ser prou amplis per allotjar totes les persones previstes, evitant situacions d'amuntegament.
- Accessibilitat: és fonamental que aquests punts siguin fàcilment accessibles a la població evacuada i als serveis d'emergència.

- Proximitat i senyalització: han d'estar a prop de les àrees evacuades, però a prou distància per ser segurs. La localització ha d'estar clarament senyalitzada i difosa entre la població a través de la cartografia del Pla d'Emergències Municipal (PEMU).
- Connexió amb les vies principals: han de facilitar el trasllat de les persones cap a refugis segurs al municipi o en àrees circumdants. A més, ha de disposar de fàcil accés a les principals vies de comunicació per garantir l'evacuació de les persones concentrades segons l'evolució de l'emergència i/o en el cas que el punt de concentració passi a ser insegur

ID	Nom	Nucli
1	Platja es Viver	Platja d'en Bossa - es Viver - ses Figueretes
2	Platja de ses Figueretes	Platja d'en Bossa - es Viver - ses Figueretes
3	Pàrquing annex al parc de Marià Villangómez	Cas Serres - Can Cantó - Can Sifre
4	Plaça de Julià Verdera	Es Soto - es Puig des Molins - Barris centrals
5	Pàrquing al costat de l'Estadi Can Cantó	Can Sant - Can n'Escandell - Can Cantó
6	Parc d'estacionament de Dalt Vila	Dalt Vila - sa Penya - la Marina
7	Descampat al carrer de Cas Mut	Cas Mut - Cas Encandells
8	Aparcament al costat d'Eivissa Aficine	Can Misses-sa Joveria
9	Plaça Bob Marley	Es Soto - es Puig des Molins - Barris centrals
10	Parc de la Pau	Es Soto - es Puig des Molins - Barris centrals
11	Passeig de Vara de Rey	Es Soto - es Puig des Molins - Barris centrals; Dalt Vila - sa Penya - la Marina
12	Obelisc als Corsaris	Dalt Vila - sa Penya - la Marina
13	Parc infantil del Passeig Marítim	Talamanca - s'Illa Grossa - Cap Martinet
14	Parc de Celestino Sánchez	Talamanca - s'Illa Grossa - Cap Martinet
15	Rotonda annex a port Botafoc	Talamanca - s'Illa Grossa - Cap Martinet
16	Pàrquing annex a l'Eroski	Polígon comercial
17	L'aparcament es Gorg	Polígon comercial
18 any s	Pàrquing annex al gimnàs Bfit Eivissa Sports Club	Polígon serveis
19	Pàrquing al sud del recinte	Fires i Congressos
20	Pàrquing al costat de PITIUSA	Blanca Dona

	MOTORS, S.L. Fiat	
21	Esplanada entre Bedrinks i Autocircular Eivissa	Can Bofí
22	Descampat a l'entrada, al costat de Can Ramon Palau	Disseminat Eivissa
23	Plaça d'Antoni Albert i Nieto	Es Soto - es Puig des Molins - Barris centrals

Figura 34. Punts de trobada desglossats per nuclis de població al municipi d'Eivissa. Elaboració pròpia.

Les vies d'evacuació connecten les àrees afectades amb els punts de trobada i han de garantir un trànsit segur i ràpid. Les seues característiques clau són:

- Seguretat davant de riscos: evitar en tot moment les zones impactades directament per l'emergència o amb riscos col·laterals, prioritzant rutes alternatives quan sigui possible.
- Rutes preferents: per als punts de trobada que es localitzin fora dels nuclis urbans, caldrà traçar almenys un itinerari preferent d'accés des del nucli a evacuar fins al punt de trobada; i, almenys, una ruta d'evacuació des del punt de trobada feia les principals vies de comunicació per portar les persones evacuades a llocs d'alberg segurs del municipi o dels municipis propers.
- Accessibilitat per a serveis d'emergència: les rutes han de permetre el trànsit fluid de vehicles d'emergència cap a les àrees afectades, evitant que les operacions d'evacuació obstaculitzin la tasca.
- Difusió i senyalització: és crucial que les rutes estiguin clarament indicades als mapes del PEMU, senyalitzades al terreny i comunicades de manera proactiva a la població.

5.6.2. Mitjans de transport i zones d'aterratge

La planificació de mitjans de transport i d'aterratge és un aspecte crucial per garantir una evacuació eficient i segura durant situacions d'emergència. Aquest apartat detalla els recursos disponibles al municipi i les directrius per utilitzar-los.

El trasllat de les persones a evacuar es durà a terme utilitzant els mitjans de transport disponibles al municipi, tant públics com privats, les dades específiques dels quals apareixen a l'annex II. Aquests inclouen:

- Vehicles municipals: patrulles de Policia Local i Protecció Civil.
- Flota privada: col·laboració amb empreses de transport locals.
- Quan la capacitat dels recursos locals sigui insuficient, la Direcció del Pla sol·licitarà al SEIB-112 (Servei d'Emergències de les Illes Balears) el reforçament de mitjans de transport addicionals. En casos d'urgència extrema, es pot sol·licitar la intervenció d'helicòpters d'emergències per al trasllat ràpid de persones en situació crítica.

D'altra banda, les zones d'aterratge d'helicòpters hauran de complir amb els següents requisits mínims:

- Espai suficient: àrea plana d'almenys 30x30 metres, amb un pendent màxim del 3%.
- Superfície neta: absència de materials solts que puguin ser projectats per les hèlixs.
- Seguretat: lliure de línies elèctriques o obstacles a un radi que permeti un con d'aproximació amb pendent del 8 %.
- Fàcil accés: adequada per traslladar persones des de l'emergència a l'helicòpter, considerant-ne l'estat de salut.
- Distribució estratègica: properes als nuclis de població i accessibles als serveis d'emergència.

El municipi compta amb una heliport a l'Hospital de Can Misses, utilitzada per a evacuacions mèdiques d'urgència i que, en general, es fa servir com a heliport d'urgències per a sortides cap a Formentera o Palma. A més, compta amb helisuperfícies properes al Parc Insular de sa Coma (Sant Antoni de Portmany) i a l'Aeroport es Codolar (Sant Josep de Sa Talaia). D'altra banda, s'ha proposat un nou lloc d'aterratge al descampat al costat de les instal·lacions de la Guàrdia Civil.

Punt d'aterratge	Ubicació	Tipus d'instal·lació	Titularitat	Plànol d'enquadrament núm.	Fotografia
Helisuperfície de l'Hospital de Can Misses	C/Corona, s/n, Eivissa (Hospital Can Misses)	Heliport	Privada	2	
Punt d'aterratge a descampat	Carrer del Bisbe Llòcer (pròxim a Guàrdia Civil)	Descampat	Públic	2.1	

Figura 35. Zones d'aterratge d'helicòpters. Elaboració pròpia.

Per garantir l'ús segur de les zones d'aterratge s'assignarà personal encarregat (Policia Local, Protecció Civil o altre) per aclarir la zona i assegurar-ne l'accessibilitat. Les dades de contacte figuren a l'annex II.

5.6.3. Albergs d'evacuats

En situacions d'emergència que requereixin l'evacuació total o parcial de la població del municipi, o l'acolliment de persones procedents d'altres municipis, cal disposar d'albergs adequats. Aquest

apartat defineix les característiques, ubicació i criteris necessaris per a la selecció i operació d'aquests albergs.

En l'elecció dels llocs elegits per a l'alberg d'evacuats s'han de tenir en compte els requisits següents:

- Ha de ser un lloc segur respecte a les conseqüències immediates de l'emergència i altres riscos de la zona.
- Ha de ser de fàcil accés.
- Ha de ser un edifici segur estructuralment i en condicions d'habitabilitat.
- Ha de ser un edifici que protegeixi les persones albergades de les inclemències del temps (no pot ser un lloc a l'aire lliure).
- Ha de disposar de llum elèctrica, aigua potable i serveis sanitaris (banys). Si el lloc no disposa de dutxes, els evacuats han de poder disposar d'aquest servei en un lloc proper.
- Ha de disposar (o en un lloc proper) d'espai per menjar.
- Ha de disposar d'espai suficient: 3,5 m²/persona, sense incloure-hi les zones comunes i la distància mínima entre llits ha de ser de 75 cm (aquests paràmetres serviran per calcular la capacitat dels espais seleccionats com a lloc d'alberg, tenint en compte que aquells espais destinats a altres usos sempre tendran mobiliari que haurà de ser recol·locat i que ocuparà una part de l'espai disponible).

El grup operatiu logístic serà l'encarregat de l'habilitació i la gestió dels albergs d'evacuats. En cas que les seues capacitats siguin excedides, s'activarà la situació operativa 2 i se sol·licitaran, mitjançant el SEIB-112, recursos dependents del PLATERBAL o Pla Especial corresponent. A la taula següent es defineixen diferents possibles albergs d'evacuats que cal utilitzar en cas d'emergència.

Nom	Ubicació	Tipus d'instal·lació	Dutxes i menjador	Plànol d'enquadrament núm.
Centre esportiu municipal es Viver	Carrer de la Sindicalista Margalida Roig, 5	Centre esportiu	Sí	6.8
				

Centre esportiu sa Blanca Dona	Centre esportiu sa Blanca Dona	Centre esportiu sa Blanca Dona	Centre esportiu sa Blanca Dona	Centre esportiu sa Blanca Dona
				
CEIP Sa Graduada	Av. d'Abel Matutes Juan, 1	Centre educatiu	Menjador	6.7
				
CEIP Portal Nou	CEIP Portal Nou	CEIP Portal Nou	CEIP Portal Nou	CEIP Portal Nou

				
CEIP Sa Bodega	CEIP Sa Bodega	CEIP Sa Bodega	CEIP Sa Bodega	CEIP Sa Bodega
				
Poliesportiu es Pratet	Poliesportiu es Pratet	Poliesportiu es Pratet	Poliesportiu es Pratet	Poliesportiu es Pratet

Figura 36. Alberg per a evacuats. Elaboració pròpia.

El centre d'alberg prioritari serà el **Centre Esportiu Municipal es Viver**, per la seua accessibilitat, equipament i no veure's afectat, a priori, per cap perill dels registrats al PEMU. Si durant l'emergència sorgeixen necessitats addicionals, s'habilitaran espais complementaris segons les indicacions de la Direcció del Pla.

5.6.4. Plans d'evacuació

Per facilitar l'operativitat en aquells casos en què, durant una emergència, s'ordeni l'evacuació parcial o total de la població del municipi, s'elaboren els plans d'evacuació de cada nucli o sector del municipi, així com de les instal·lacions i esdeveniments amb afluència massiva de públic que no disposin del Pla d'autoprotecció propi.

Els plans d'evacuació detallats per a cada nucli del municipi estan recollits a l'annex III d'aquest PEMU. Aquest annex inclou els procediments específics d'evacuació, les rutes d'escapament, els punts de concentració i els recursos assignats a cada nucli o sector del municipi. Els nuclis seleccionats per elaborar aquests plans són els següents:

- Can Bofí
- Blanca Dona
- Cas Serres-Can Cantó
- Can Misses-sa Joveria
- Can Sant-Ca n'Escandell-Can Cantó
- Can Sifre
- Cas Mut: Ca n'Escandell
- Disseminat Eivissa
- Polígon comercial
- Polígon serveis
- Fires i Congressos
- Platja d'en Bossa-es Viver-ses Figueretes
- Dalt Vila-sa Penya-la Marina
- Talamanca-s'Illa Grossa-Cap Martinet

- Es Soto-Puig des Molins-Barris centrals

La cartografia corresponent a les zones, els punts de concentració i les vies d'evacuació s'inclou al Mapa 6 de l'annex de Cartografia.

6. CATÀLEG DE MITJANS I RECURSOS

El catàleg de mitjans i recursos és una eina fonamental dins de la gestió d'emergències, ja que actua com a base de dades centralitzada que conté tota la informació rellevant sobre els materials, equips, vehicles, infraestructures i personal disponible per ser mobilitzat en cas d'emergència. Aquesta base de dades inclou tant els recursos propis del municipi com aquells que poden ser sol·licitats a altres entitats, com a cossos de seguretat o institucions supramunicipals.

La recopilació i l'organització d'aquestes dades permet una presa de decisions àgil i eficient durant una emergència, ja que facilita l'accés a la informació sobre els recursos disponibles. Entre els detalls que s'inclouen al catàleg hi ha: el tipus de recurs, la quantitat, ubicació exacta, la identificació de les persones responsables o encarregades de la seua activació, així com el contacte. És objectiu del catàleg:

- Facilitar la presa de decisions. Proveir als responsables d'emergències la informació clau de manera àgil i estructurada.
- Optimitzar els temps de resposta. Reduir els temps d'activació i mobilització de recursos gràcies a una localització i una assignació ràpida.
- Fomentar la coordinació. Permetre la col·laboració entre els diferents organismes, cossos de seguretat i serveis operatius involucrats a l'emergència.
- Prevenir duplicitats. Evitar l'assignació redundant de recursos i millorar l'eficiència operativa.

A l'annex II d'aquest document trobareu el Catàleg de Mitjans i Recursos del municipi d'Eivissa. Aquest annex recopila exhaustivament la informació necessària per a la gestió operativa en cas d'emergència. Així mateix, s'hi inclou un Directori de Contactes amb els principals responsables i entitats implicades en la gestió d'emergències, facilitant la coordinació i comunicació en situacions crítiques.

Aquest catàleg no només representa un instrument clau durant l'activació d'emergències, sinó que també contribueix de manera significativa a la fase de planificació i prevenció, ja que permet una avaluació realista de les capacitats disponibles i la detecció de possibles mancances que puguin ser suplides mitjançant convenis o acords interinstitucionals.

7. IMPLANTACIÓ I MANTENIMENT DE L'OPERATIVITAT

7.1. Implantació

Perquè el Pla d'Emergències Municipal (PEMU) funcioni correctament, és fonamental que el personal involucrat compregui a fons els procediments i les accions prèviament planificades i assignades. Aquest procés d'informació i assimilació de responsabilitats es coneix com a implantació, una fase que assegura l'eficàcia i l'operativitat de les respostes davant de situacions d'emergència.

L'Ajuntament, una vegada aprovat i homologat el Pla d'Emergències Municipal per la Comissió de Protecció Civil de les Illes Balears, haurà d'iniciar la fase d'implantació, la planificació de la qual inclou la provisió d'infraestructures essencials, campanyes de difusió a la població i personal, i la realització de simulacres que permetin verificar el funcionament operatiu del pla. A més, s'estableix un programa d'actualització i revisió periòdica d'aquests documents, per tal de garantir-ne la vigència i l'adequació a possibles canvis al territori o normativa.

A continuació, es detallen les fases i activitats corresponents al procés d'implantació, tal com s'esquematitza a la imatge següent:

Figura 37. Fases de la implantació de plans d'emergència. Elaboració pròpia.

7.1.1. Verificació de la infraestructura

Prèviament a la posada en marxa del PEMU, l'ajuntament verificarà l'existència i la idoneïtat de funcionalitat de les infraestructures bàsiques necessàries per al seu funcionament i en especial:

- Revisió del catàleg de recursos.
- Sistemes de comunicació entre serveis.
- Dotació de mitjans necessaris al CECOPAL.

- Sistemes d'avisos a la població.

La responsabilitat de verificar la infraestructura recau a l'alcalde/essa, en coordinació amb el Comitè Assessor, durant els tres mesos posteriors a l'homologació del pla.

7.1.2. Difusió del pla als membres del CECOPAL

Per assegurar una resposta coordinada i eficient davant de situacions d'emergència, és fonamental que tots els membres del CECOPAL i el personal involucrat en els grups operatius d'accés als plans d'emergència municipals, juntament amb els materials necessaris per a la comprensió i l'aplicació. En aquest procés de difusió, es remet una còpia dels documents a:

- Personal del CECOPAL, incloent-hi el Director del Pla, els membres del Comitè Assessor, i el Gabinet d'Informació.
- Personal del Centre de Comunicacions i representants dels Grups Operatius.

Aquest enfocament assegura que tots els integrants del CECOPAL i dels Grups Operatius comptin amb les eines i els coneixements necessaris per actuar amb precisió i eficàcia en el marc del pla d'emergències municipal.

7.1.3. Formació i ensinistrament dels agents implicats

La fase de formació és essencial perquè els agents involucrats en la resposta a emergències comprenguin i dominin els protocols i els procediments d'actuació descrits en els plans. Durant aquesta fase, que s'ha de desenvolupar en els 3 mesos posteriors a l'homologació dels plans, s'ofereix formació específica per als diferents serveis implicats, amb una atenció especial a:

- L'operativitat de les vies d'evacuació.
- Punts de concentració al municipi.
- Protocols d'actuació en emergències de diferents tipus, incloent-hi riscos d'inundació i incendis forestals.

Aquesta formació integral proporciona als agents implicats el coneixement teòric i pràctic necessari per gestionar situacions d'emergència de manera eficaç, millorant la capacitat de resposta del municipi davant eventuais riscos.

7.1.4. Simulacres

Un cop completades les fases prèvies de verificació, difusió i formació, la Direcció del Pla ordenarà un simulacre parcial o global per comprovar l'eficàcia operativa i la coordinació dels diferents aspectes del pla d'emergències. La realització de simulacres té per objectiu activar el PEMU i permet:

- L'activació del CECOPAL i l'assignació de responsabilitats internes als membres de l'equip.
- La simulació d'escenaris de preemergència i emergència, cosa que permet alhora avaluar els temps de resposta, els sistemes de comunicació i l'operativitat del protocol d'evacuació.

7.1.5. Informació preventiva a la població

Durant la fase d'implantació del PEMU, se seguirà una política d'informació preventiva per assegurar que la població es familiaritzi amb els procediments i els riscos, millorant-ne la capacitat d'autoprotecció. Aquest enfocament inclou:

- Informació sobre riscos locals: S'ofereix informació específica sobre els riscos principals que afecten Eivissa.
- Consells d'autoprotecció: Instruccions i recomanacions pràctiques perquè la població sàpiga com protegir-se en situacions de risc, incloent-hi fullets amb telèfons importants i xarxes socials d'interès.
- Mesures d'actuació en emergència: instruccions per respondre en cas d'emergència, amb èmfasi en com s'emetran els avisos, els punts de trobada i les rutes d'evacuació.
- Ubicació de punts de concentració i vies d'evacuació: La població rep informació clara i precisa sobre les rutes d'evacuació i les àrees de concentració.

Per difondre aquesta informació, es faran servir els següents mitjans i estratègies:

- Pàgina web de l'Ajuntament i xarxes socials
- Grup de difusió de WhatsApp.
- Primera campanya de difusió després de l'homologació del PEMU, amb una periodicitat anual per assegurar-ne la continuïtat.
- Jornada informativa per als sectors més vulnerables (persones grans, estrangeres i, en general, la població), explicant els aspectes més rellevants dels plans.

7.2. **Manteniment de l'operativitat**

L'operativitat i l'actualització del PEMU se sustentarà mitjançant una programació anual que inclou activitats de manteniment d'infraestructures, simulacres i revisions.

7.2.1. Actualitzacions periòdiques

Després de l'homologació del PEMU, s'establirà una planificació anual de les activitats que s'hagin de desenvolupar, tant pel que fa a dotació d'infraestructures, divulgació i simulacres, com a la seua actualització i revisió periòdica.

El manteniment de l'operativitat del pla consta de les activitats següents:

- Comprovació de protocols: Es realitzaran revisions anuals dels protocols interns per assegurar-ne la coherència.
- Formació permanent: La formació del personal implicat en l'operativitat dels plans serà una tasca continuada, ja que es tracta de documents vius subjectes a revisions i actualitzacions contínues.
- Campanyes informatives: Divulgació anual dels riscos a la població.
- Simulacres: La Direcció del Pla decidirà sobre la realització de simulacres segons necessitats. Aquells aspectes que, després de la realització dels simulacres, es demostrin no eficaços, seran modificats, incorporant-se dites variacions al text dels plans.

- Revisió del catàleg de mitjans i recursos: S'actualitzarà anualment i/o després de canvis de legislatura.

La persona encarregada de coordinar aquesta formació serà el director del pla, que programarà activitats de manera anual amb la plantilla de l'Ajuntament i els agents implicats per refrescar-ne la informació més rellevant. La taula següent resumeix la periodicitat de les activitats de manteniment:

Acció a realitzar	Encarregat/da	Periodicitat
Comprovacions dels protocols	Direcció del PEMU (o delegat/da)	Anual Després d'activació dels plans
Formació del personal	Direcció del PEMU (o delegat/da)	Bianual Canvi de legislatura
Campanyes a la població	Direcció del PEMU (o delegat/da)	Anual
Simulacres	Direcció del PEMU (o delegat/da)	Anual
Revisió del catàleg de mitjans	Direcció del PEMU (o delegat/da)	Anual Canvi de legislatura

Figura 38. Taula resum: Implantació i calendari. Elaboració pròpia.

7.3. Revisions

Tal com estableix l'article 27.4 de la Llei 3/2006 de 30 de març, de gestió d'emergències de les Illes Balears *plans hauran de ser revisats almenys cada quatre anys, pel procediment establert per a la seva aprovació i homologació.*

A més, i seguint el que estipulen l'article 19 del Reial decret 524/2023, de 20 de juny, pel qual s'aprova la Norma Bàsica de Protecció Civil, es realitzarà una memòria anual sobre l'aplicació i el funcionament del pla, revisant els annexos I i II de manera periòdica o després de canvis de govern. Davant de qualsevol canvi, s'han de remetre les modificacions a la Direcció General d'Emergències de les Illes Balears.

ANNEXOS

ANNEX I. MARC ORGANITZATIU DE LA PROTECCIÓ CIVIL MUNICIPAL

ANNEX II. DIRECTORI I CATÀLEG DE MITJANS I RECURSOS

ANNEX III. PLANS D'EVACUACIÓ

ANNEX IV. CARTOGRAFIA

ANNEX V. MESURES D'AUTOPROTECCIÓ PER A LA POBLACIÓ

ANNEX VI. MODELS D'AVISOS A LA POBLACIÓ I FULLET INFORMATIU